Єдина Країна
Единая Страна

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

№ 17 (784)

27 – 30 квітня 2015 року

www.krula.com.ua

e-mail:krula_ukr@i.ua

Передплатний індекс – 22242

На варті неба України!

Пожежу в Чорнобилі локалізовано

2 стор.

Польовий вишкіл мобілізованих зенітників

6 стор.

“Клим” та його танконебезпечний напрямок

8-9 стор.

“Десантура – наша гордість”

4-5 стор.

“Кожедубівці” збільшують наліт

У курсантів старшого курсу льотного факультету Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба, які навчаються за програмами льотчиків-винищувачів та вертолітників, триває льотна практика.

Льотний вишкіл проходить на базі однієї з навчально-авіаційних бригад Харківщини, де курсанти збільшують свій нальотний час на військових літаках типу Л-39 “Альбатрос” та вертольотах Мі-8МТ.

– Усі майбутні льотчики пройшли необхідний теоретичний курс навчання та вже приступили до практичної частини. Наразі III курс піднімається у повітря разом з інструкторами, а четвертокурсники виконують самостійні польоти і вже отримали понад 14 годин нальоту, – розповів командир бригади військовий льотчик I класу полковник Геннадій Дубовик.

Слід зазначити, що разом з льотчиками-винищувачами та вертолітниками аеродромний вишкіл проходять їхні товариші по курсу з числа військових штурманів та льотчиків військово-транспортної авіації.

Дмитро Чалий. м.Харків. Фото автора.

Гаряча лінія “Крила України” (0432) 59-60-48 65-22-048

Курс на Непал

25 і 26 квітня Непал став епіцентром потужної природної катастрофи. Два поспіль землетруси, магнітудою 7,9 та 6,8 балів, що прокотились країною, призвели до значних руйнувань. За інформацією ООН, землетруси завдали збитків приблизно 6,6 млн чоловік, що проживають в 30 округах. Кількість загиблих вже сягає більше 3,5 тисяч.

У вітчизняному МЗС повідомили, що на даний момент у Непалі перебувають майже півтори сотні українців, кілька десятків з яких і досі не виходять на зв'язок. У свою чергу, голова Департаменту консульської служби МЗС Андрій Сигиба зазначив, що свої наміри евакуюватися з Непалу підтвердили близько 60 наших співвітчизників. Для евакуації українських громадян із зони лиха Президентом України Петром Порошенком було прийняте рішення направити військово-транспортний літак Іл-76 Повітряних Сил ЗС України.

Як відзначив представник ДСНС, на борт вже завантажено декілька тонн питної води, ковдри, біотуалети та інша гуманітарна допомога, що може стати в нагоді мешканцям Непалу. Іл-76 має двопалубну конструкцію та може перевезти 220 пасажирів. Разом з представниками МЗС до країни, що зазнала значних втрат після землетрусу, буде відряджено групу психологів та лікарів. Для українських військових льотчиків – не вперше здійснювати гуманітарні місії. Україна завжди намагалася долучатися до допомоги постраждалим регіонам. Варто зазначити, що в період, коли країна сама чекає на допомогу, вона займає відповідальну та гідну позицію в питанні безпеки співгромадян та всіх, хто постраждав в Непалі.

Станом на середу, виконуючий обов'язки голови ДСНС Зорян Шкіряк повідомив, що літак з рятувальниками готовий вилетіти до постраждалого від землетрусу Непалу. Єдине, що затримує борт Іл-76 Міноборони, – очікування дозволу на посадку в Катманду. Адже не всі літаки можуть здійснити посадку в столиці країни, аеропорт майже не дає дозволів. Це, в першу чергу, пов'язано із станом злітно-посадкової смуги та погодними умовами в Непалі. Тому розглядається варіант, за яким українське судно буде очікувати дозволу на переліт в Індії.

Повідомляється, що переліт літака назад в Україну буде здійснено відповідно до ситуації. Насамперед, це владнання консульських питань та отримання технічних дозволів на проведення евакуаційних заходів. Як тільки буде сформована група бажаючих залишити Непал, літак повернеться на Батьківщину. Координаційна команда представників МЗС буде продовжувати на місці надавати нашим співгромадянам допомогу в подоланні наслідків надзвичайної ситуації. Адже частина людей вже скористалась евакуаційними літаками інших країн, тому обсяг роботи місії буде уточнено по прибуттю до місця призначення.

Марина Добровольська. "Крила України".

НАДЗВИЧАЙНА СИТУАЦІЯ

Пожежу в Чорнобилі локалізовано

У вівторок опівдні до Служби порятунку Київської області надійшло повідомлення про пожежу окремими осередками на трьох лісових кварталах на території спеціального комбінату "Чорнобильська пуща". Загалом, вогнем було охоплено приблизно 400 га лісу, а пожежа поширювалася в бік ЧАЕС.

На місці події розгорнуто штаб пожежогасіння, працює мобільна оперативна група на чолі з першим заступником ГУ ДСНС України у Київській області Олександром Ткаченком. До гасіння пожежі, ймовірною причиною якої став підпал або необережне поводження з вогнем, залучено понад 300 чоловік та 51 одиницю техніки.

Активно працює авіація ДСНС. Для проведення повітряної розвідки і гасіння осередків пожежі залучено вертоліт Мі-8 з водозливним пристроєм, "Єврокоптер" та три пожежні літаки АН-32П.

Наразі ситуація щодо ліквідації пожежі на території спеціального комбінату "Чорнобильська пуща" значно покращилася. За словами виконуючого обов'язки Голови ДСНС Зоряна Шкіряка, фронт пожежі оточений і зупинений. Ситуація повністю контрольована. Осередків відкритого верхового вогню практично не залишилось. Він зазначив, що є окремі перекидання на маленькі частини молодих дерев, але вони невеликі і пов'язані з поривами вітру. Крім того, на значній території продовжується тління трави і згорілих дерев. На місці працює пожежна авіація Служби порятунку, яка ліквідовує залишки вогню.

– Радіаційний фон в нормі, жодних загроз немає. Всі підрозділи і техніка ДСНС, що залучені до гасіння пожежі в зоні відчуження, перебувають на місці і безперебійно працюють над подальшою локалізацією, – зазначив Зорян Шкіряк.

Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк, який проінспектував хід ліквідації лісової пожежі, підкреслив, що є "катастрофічний брак техніки" для ДСНС:

– Якщо нам необхідно мати на Україну мінімум дванадцять гелікоптерів для служби з надзвичайних ситуацій, у нас їх є два, – зазначив прем'єр.

Прем'єр вже дав доручення Міністерству внутрішніх справ України відремонтувати для Державної служби України з надзвичайних ситуацій – один літак "Ан" та вертоліт "Мі-8МТ". На думку Глави Уряду, таке рішення є лише "першим кроком" для посилення авіаційної складової ДСНС.

Також Арсеній Яценюк висловив вдячність керівництву ДСНС і всім рятувальникам, які зараз в повітрі і на землі займаються гасінням цієї пожежі.

Владислав Дем'яненко. "Крила України". Фото Ольги Лаппо.

ІСТОРИЧНІ ПАРАЛЕЛІ

Онуки-фронтовики вшановують пам'ять своїх героїчних дідів

Напередодні 9 травня учасники антитерористичної операції на півдні Донеччини упорядкують близько 20 меморіалів та пам'ятних місць, присвячених Героям Великої Вітчизняної війни. Зокрема, у селищах Кирилівка, Кальчик та Павлополь військовослужбовці Збройних Сил України вже упорядкували чотири священних для кожного українця місця.

– Захисники Маріуполя та його околиць у місцях зосередження військ активно співпрацюють із місцевим населенням. При цьому часто-густо ініціатива щодо надання різного роду благодійної допомоги цивільним мешканцям іде від самих військових. Так і цього разу – напередодні великого свята ми вирішили спрямувати свої сили і вільний час на добру справу, – зауважив начальник групи по роботі з особовим складом сектору полковник Сергій Масленко.

За словами командування сектору, напередодні 9 травня учасники АТО, які виконують бойові завдання на півдні Донеччини, візьмуть участь в усіх регіональних заходах, аби віддати належну шану воїнам-визволителям і пригадати їхні подвиги разом із представниками територіальних громад.

Дмитро Горбунов. м.Маріуполь.

ШАНА І ПАМ'ЯТЬ

Відкрито меморіальну дошку Герою України старшому лейтенанту Євгену Зеленському

25 квітня у Голосіївському районі міста Києва на вулиці Трутенка 3-г урочисто відкрито меморіальну дошку Герою України старшому лейтенанту Зеленському Євгенію Олександровичу.

Очі рідних та близьких Євгена були переповнені болем та сльозами, однак вони знайшли в собі силу під час церемонії вшанування Героя сказати слова. Так, друг Жені Олексій Тарасов наголосив, що поняття дружби для хлопця було понад усе. Він постійно приходив на допомогу товаришів.

Хвилиною мовчання присутні вшанували пам'ять Євгена Зеленського. А настоятель храму святих мучеників Бориса і Гліба отець Юрій освятив меморіальну дошку та побажав усім мирного неба.

– Це не просто воїн, який загинув при виконанні бойових завдань, це, без перебільшення, – Герой України. Завдяки йому залишилися живими його побратими. Ми маємо дякувати батькам загиблих воїнів за те, що виховали таких патріотів, – зазначив військовий комісар Печерсько-Голосіївського об'єднаного районного ув місті Києві військового комісаріату підполковник Віталій Хом'як.

Євген Зеленський народився у родині військових. З самого дитинства хлопець мріяв стати військовим та захищати рідну Батьківщину. У 2008 році після випуску зі школи юнак вступив до Академії Сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, яку успішно закінчив у 2012 році. Згодом його направили служити до 8-го окремого полку спеціального призначення Збройних Сил України, що на Хмельниччині. Коли безпека і цілісність нашої держави опинилися під загрозою, Євген, як справжній воїн, не відмовився від відрядження до району проведення антитерористичної операції.

17 червня 2014 року поблизу міста Щастя Луганської області спецгрупа під командуванням Євгена Зеленського отримала завдання визволити з полону своїх товаришів. Але під час виконання завдання військові потрапили в засідку. Євген, як справжній командир, залишився прикривати своїх підлеглих, щоб вони мали можливість перегрупуватися і відступити. Група відбила атаку ворога, однак Євгена Зеленського було смертельно поранено. 24 червня 2014 року хлопця не стало.

23 серпня 2014 року Указом Президента України старшому лейтенанту Євгену Зеленському за героїзм і самопожертву, проявлені у захисті територіальної цілісності нашої держави, вірність Військовій присязі було присвоєно звання "Герой України" з удостоєнням ордена "Золота Зірка" (посмертно).

САМІТ УКРАЇНА-ЄС:

Заради безпеки, розвитку і добробуту нашого спільного європейського дому

27 квітня в Києві розпочався щорічний саміт Україна – Європейський Союз. Це перший саміт у рамках Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, що проходить після зміни керівництва Євросоюзу. Імплементація євроінтеграційних домовленостей становитиме визначальний крок у процесі поглиблення політичної асоціації та економічної інтеграції України з ЄС на основі поваги до спільних цінностей та їх ефективного поширення. Нові лідери, що визначатимуть політику Брюсселя у найближчі 5 років, нині мають розставити пріоритети в українському питанні.

За словами українського Президента, нинішній саміт відбувається в новій Україні, вперше після перемоги Революції Гідності, яка волею Українського народу повернула нашу державу на євроінтеграційний шлях розвитку й уможливила укладання Угоди про асоціацію і нинішню зустріч. Через складні випробування Україна впевнено повернулася на шлях реформ, в основу яких покладені євроінтеграційні прагнення українського народу.

– Я хотів би передусім віддати глибоку шану народу України, його європейськості, – наголосив Президент, – його волі, його відданості й мужності у боротьбі за свободу, за спільні цінності з Європейським Союзом, спільний і демократичний розвиток нашої держави, яка позбавилась авторитаризму і беззаконня. Саме за ці цінності віддали і продовжують віддавати свої життя тисячі українців – Герої Небесної Сотні, воїни Українських Збройних Сил, Національної гвардії, правоохоронці, прикордонники, добровольці. Щоб забезпечити належні політичні умови для старту реформ, ми не мали іншого шляху, ніж провести дострокові парламентські вибори. Перші п'ять місяців роботи нових коаліції та Уряду – надто короткий термін, щоб підбивати підсумки, але вони забезпечили перші і доволі переконливі кроки з реформування країни. Важливо, що це відбувається з повним дотриманням демократичних процедур важкого, але продуктивного узгодження позицій всіх політичних сил, які входять до коаліції. Це для нас добра школа європейської парламентської демократії.

Також Петро Порошенко детально поінформував керівництво ЄС про останні події на Донбасі.

– Усі усвідомлюють, що ця загроза має глобальний характер та потребує спільних дій у відповідь заради захисту європейської безпеки, європейських цінностей і європейської ідеї, – заявив Глава держави. – Росія не лише зазіхнула на незалежність, суверенітет і територіальну цілісність нашої держави. Вона цим самим завдала удару по основоположних принципах міжнародного права і усталеній системі міжнародних відносин. Україна була, є і буде послідовним виконавцем Мінських угод. Ми прагнемо миру, а не війни. Розуміючи безпрецедентний характер актуальних загроз, ми маємо спільно шукати і нові форми дієвого реагування на них. Будучи глибоко вдячними за принципову позицію і докладені значні зусилля, ми сподіваємося на подальше посилення провідної ролі ЄС у процесі мирного врегулювання ситуації на Донбасі. З огляду на це Україна звернулася до ООН та ЄС з проханням розгорнути на території нашої держави міжнародну операцію з підтримання миру та безпеки, що буде сприяти повному виконанню Мінських домовленостей.

Президент особливо відзначив той факт, що у Спільній заяві за результатами саміту президенти жорстко засудили агресію з боку Збройних сил Росії, яка почалася ще з березня 2014 року, і порушення територіальної цілісності та суверенітету України. Так, лідери ЄС, представлені Президентом Європейської Ради Дональдом Туском та Президентом Європейської Комісії Жан-Клодом Юнкером, рішуче засудили незаконну анексію Російською Федерацією Автономної Республіки Крим та м.Севастополь, яку вони не визнаватимуть, підтвердили свої зобов'язання щодо підтримки єдності, суверенітету, незалежності та територіальної цілісності України в конфлікті з Російською Федерацією.

Варто зазначити, що під час нинішнього саміту порушувались також питання надання громадянам України можливості безвізових поїздок до ЄС. Керівництво Євросоюзу позитивно оцінило прогрес у реалізації Плану дій щодо візової лібералізації. "Це дає нам всі підстави сподіватися, що здійснена Україною робота буде на належному рівні оцінена Європейською Комісією та державами-членами ЄС і дозволить вже з наступного року українським громадянам відчути реальні переваги зближення з Європейським Союзом", – сказав Петро Порошенко. Президент повідомив, що 12 травня будуть представлені результати оціночної місії з виконання зобов'язань України, що дозволить сформувати вичерпний план і кроки, які Україна має здійснити до кінця 2015 року, щоб найближчим часом запровадити безвізовий режим з ЄС.

На підсумковій прес-конференції Глава держави відзначив, що ЄС позитивно оцінює перші результати України на шляху реформ, зокрема стосовно конституційної реформи та децентралізації; боротьби з корупцією; реформи системи правосуддя; реструктуризації енергетичного сектору та покращення бізнес-клімату. В першу чергу, як наголосив Президент, це стосується створення поглибленої та всеохоплюючої зони вільної торгівлі між Україною та ЄС, яка має запрацювати з 1 січня 2016 року. "Початок функціонування поглибленої та всеохоплюючої зони вільної торгівлі відіграє важливу роль у подоланні економічних викликів", – впевнений Глава держави. За його словами, ринок ЄС стимулюватиме українську економіку до повної модернізації, а відтак, – і зростання якості життя в Україні. Президент нагадав, що доказом переваг такого шляху є позитивні результати функціонування режиму автономних торговельних преференцій ЄС для України.

В той же час Україні надзвичайно потрібна всебічна допомога партнерів. "Вітаю рішення ЄС про виділення нашій державі третьої програми макрофінансової допомоги у розмірі 1,8 млрд євро", – зазначив Петро Порошенко. Раніше ЄС надав Україні 6 млрд євро допомоги.

Крім того, під час переговорів на саміті була відзначена значна інтенсивність контактів між Україною та Європейською Комісією з питань зміцнення європейської енергетичної безпеки, підтримка Єврокомісії під час тристоронніх консультацій у форматі "Україна – ЄС – Росія" з питань газопостачання, а також допомога ЄС у забезпеченні реверсних поставок газу з Європи. "Важливою для України є участь у процесі створення Енергетичного Союзу, який передбачає залучення до його роботи країн-учасниць Енергетичного Співтовариства", – зазначив Петро Порошенко.

У сфері транспорту ключовим пріоритетом взаємодії залишається якнайшвидше укладення Угоди про Спільний авіаційний простір вже в 2015 році. Петро Порошенко зазначив, що в цьому питанні Україна розраховує на підтримку Президентів Європейської Ради Дональда Туска та Європейської Комісії Жан-Клода Юнкера на ризькому саміті "Східного партнерства".

– Я покладаю великі надії на нашу сьогоднішню зустріч, – наголосив Президент, – яка повинна дати чіткий сигнал українському народу, громадянам ЄС, усім зовнішнім силам про нашу солідарність, спільну віру в силу наших цінностей та тверду налаштованість України та Європейського Союзу і далі рухатися назустріч один одному заради безпеки, розвитку і добробуту нашого спільного європейського дому.

Андрій Яцик. "Крила України".

Чисельність прикордонників збільшать

Президент України підписав Закон №306-VIII "Про внесення змін до статті 6 Закону України "Про Державну прикордонну службу України", який збільшує граничну чисельність Державної прикордонної служби України на три тисячі військовослужбовців – до 53 тисяч прикордонників.

Закон, прийнятий Верховною Радою України 9 квітня 2015 року, створює умови для більш успішного виконання Державною прикордонною службою України завдань на загрозливих напрямках на території проведення антитерористичної операції та на адміністративному кордоні з тимчасово окупованою територією України.

РІЧНИЦЯ ТРАГЕДІЇ

Україна продовжує нести основний тягар Чорнобильської катастрофи

У день 29-ї річниці Чорнобильської трагедії Президент відвідав Чорнобильську атомну електростанцію.

Глава держави вшанував пам'ять Героїв Чорнобиля покладанням квітів до пам'ятника біля адміністративного корпусу станції.

"В ці дні двадцять дев'ять років тому українські пожежники, розуміючи всю небезпеку, стали на захист людства", – зазначив Президент, спілкуючись з колективом станції.

Президент підкреслив, що Україна завжди буде пам'ятати героїчний подвиг тих, хто врятував життя людей.

"Сьогодні ми, українці, продовжуємо нести основний тягар Чорнобильської катастрофи. А її трагічні наслідки, що переживають наші громадяни, вочевидь, не даватимуть нам спокою ще багато років", – підкреслив Глава держави.

Петро Порошенко висловив подяку команді, яка зараз будує безпечний конфайнмент. "Тут демонструють, як вміють працювати українці, французи, англійці, азербайджанці, турки. Але більшість – українці, які роблять все можливе для того, щоб своєчасно забезпечити захист екології, захист від ядерної небезпеки, яка буде тривати довгі роки. Якість, яку ми побачили, організація робіт, самовідданість є запорукою того, що все буде зроблено на відмінно", – наголосив він.

Президент особливо відзначив той факт, що під час робіт, які виконувалися останніми роками, жодна людина не отримала новий статус ліквідатора, жодна людина не отримала дози випромінювання, яке перевищує встановлені норми. "Піклування про здоров'я і безпеку людей – це залишається на першому місці", – сказав Глава держави.

Президент оглянув об'єкт "Укриття" та Зону монтажу нового безпечного конфайнмента над аварійним 4-м блоком, на якому зараз проводять перший етап стикування західної та східної частин.

Главу держави супроводжували Перший заступник Глави Адміністрації Президента України Віталій Ковальчук, голова Київської обласної державної адміністрації Володимир Шандра, члени Уряду, народні депутати.

Генеральний директор Державного спеціалізованого підприємства "ЧАЕС" Ігор Грамоткін проінформував Президента про основні етапи та перебіг будівництва конфайнмента, яке проводить французький консорціум Novarka на кошти фонду, який фінансують 28 країн-донорів за адмініструванням ЄБРР.

У військових частинах Високомобільних десантних військ Збройних Сил України тривають бригадні тактичні навчання з бойовою стрільбою. Під час заходу, до якого залучено майже 3 тисячі військовослужбовців ВДВ, понад 400 одиниць бронетанкової та автомобільної техніки, відпрацьовуються практичні завдання з підготовки та ведення рейдових дій, управління підрозділами бригад ВДВ при виконанні завдань за призначенням.

Петро Порошенко: “Десантура –

– Метою тактичних навчань є досягнення єдиного розуміння процесу планування та застосування військових частин Високомобільних десантних військ, враховуючи досвід, набутий під час проведення антитерористичної операції, – зазначив Командувач Високомобільних десантних військ ЗС України полковник Михайло Забродський. – В ході навчання створено складні та суперечливі ситуації, котрі спонукають воїнів-десантників вживати весь комплекс необхідних заходів протидії противнику, відпрацьовуються питання планування та управління підрозділами, які створені за модульним принципом.

За задумом навчань, після здійснення багатокілометрових маршів з місць постійної дислокації підрозділи прибули у заданий район. Згодом воїни-десантники при підтримці армійської авіації та авіації Повітряних Сил, інженерних підрозділів Сухопутних військ виконали завдання за призначенням на одному із полігонів Миколаївщини. Зокрема, підрозділи частин ВДВ у складних метеоумовах, вдень та вночі, на штатній техніці подолали вплав та за допомогою десантно-переправних засобів понад 500 м річки Південний Буг.

Після цього “крилаті піхотинці” при підтримці штатної артилерії, армійської та штурмової авіації з ходу знищили противника на передньому краї. У той же час, використовуючи складки місцевості, обхідний загін стрімко висунувся на вигідний рубіж, вогнем зі всіх зразків озброєння завдав противнику ураження та призупинив рух його резервів.

Для забезпечення подолання водної перешкоди рейдовим загоном по існуючих мостах та випере-

наша гордість”

дження противника в діях, за рішенням командира бригади було здійснене десантування особового складу з літаків Ан-26, а також боєприпасів для поповнення боєкомплекту головних сил рейдового загону. Таким чином, послідовно завдаючи ударів противнику на різних рубежах воїни-десантники зірвали наступ.

На думку керівництва Генерального штабу ЗС України, проведення даних заходів забезпечить спроможність командування та військових частин ВДВ виконувати при потребі завдання з планування та ведення активних бойових дій.

Варто зазначити, що за ходом навчання спостерігало вище керівництво держави. Так, Президент України Петро Порошенко наголосив, що метою проведення таких масштабних воєнно-технічних навчань, які відбулися на полігоні поблизу Миколаєва, є зміцнення обороноздатності нашої держави. Глава держави відзначив професіоналізм та високий рівень підготовки всіх присутніх на полігоні військовослужбовців, значна частина з яких – мобілізовані. “Левова частина військовослужбовців належить до четвертої хвилі мобілізації. Подивіться, який високий рівень був досягнутий за півтора-два місяці”, – сказав Петро Порошенко представникам ЗМІ.

Якісно проведені навчання демонструють, що за рік Збройні Сили фактично відновилися. Президент зазначив, що Україна для свого захисту та оборони створює сильну та професійно підготовлену армію. Саме для цього проводяться подібні навчання.

– Десантура – наша гордість. Досвід АТО засвідчив, що на її початковому етапі найбільш підготовленими до відбиття агресії з боку Росії виявилися саме підрозділи Високомобільних десантних військ та

спецпризначення, – наголосив Петро Порошенко. – Зокрема, під запеклими обстрілами і без жодних ротацій вони утримували гору Карачун, брали участь в звільненні від бойовиків Слов’янська та його околиць, у штурмі кургану Савур-Могила, взяття якого на той час дозволило врятувати життя багатьох українських воїнів. Сьогодні підрозділи ВДВ продовжують виконувати завдання на найбільш відповідальних ділянках лінії розмежування в зоні проведення антитерористичної операції. Ми готуємося до оборони своєї країни. На території України зараз знаходиться агресор, ворог, і ми маємо зробити все можливе на своїй ділянці для того, щоб забезпечити ефективний захист. Ті, хто сьогодні брав участь у цих навчаннях яскраво продемонстрували високий рівень.

Руслан Лінник.
Фото автора.

Бойова історія довжиною в рік

На півдні Донеччини особовий склад одного з окремих мотопіхотних батальйонів Збройних Сил України, що залучається до проведення АТО, на бойових позиціях відзначив першу річницю з дня створення військового колективу.

З нагоди пам'ятної дати на адресу бойової одиниці сектору надійшли привітання від командувача військ Оперативного командування "Північ" генерал-лейтенанта Анатолія Сиротенка, керівництва сектору, а також від голови Запорізької обласної державної адміністрації Григорія Самардака. Також десятки листів і малюнків напередодні військового свята надійшло від юних мешканців Запорізької області.

– Протягом одного року ваша окрема частина пройшла поважний бойовий шлях різними куточками Донбасу. Сьогодні ж ви не дозволяєте ворогові заволодіти морськими воротами України на Азові – містом Маріуполь. Бажаю Вам наснаги, сили, козацького духу та скорішого повернення додому із перемогою, – звернувся до побратимів офіцер штабу сектору полковник Сергій Масленко.

Перед церемонією вручення грамот та нагород усі присутні вшанували пам'ять тих, хто не дожив до цього дня. Так, навіки вони пам'ятатимуть самопожертву і героїзм Євгена Іванова, Володимира Попова, В'ячеслава Комара, Юрія Демидова, Євгена Москаленка та багатьох інших.

На завершення урочистостей військовий капелан отець Іван благословив українських воїнів на добру ратну службу.

Дмитро Горбунов.
м.Маріуполь.

Польовий вишкіл мобілізованих зенітників

Нещодавно в Херсонській гвардійській зенітній ракетній ордена Червоного Прапора бригаді, якою командує гвардії полковник Михайло Дмитрієв, завершився польовий вихід особового складу, призваного за 4-ою хвилею часткової мобілізації. Відповідно до рішення тимчасово виконуючого обов'язки першого заступника начальника Генерального штабу Збройних Сил України військовослужбовці чотирьох частин, в тому числі і Херсонської бригади, з 14 по 18 квітня проходили підготовку на базі загальновійськового полігона "Широколанівський".

У взаємодії з начальником полігона бійцями бригади на території "Широколанівського" був розгорнутий польовий табір та організовано розміщення особового складу, його харчування, організовано матеріально-технічне забезпечення занять. Зокрема, було створено мішеневу обстановку, проводився медичний та протипожежний супровід стрільб. Також в одному з наметів табору була розгорнута похідна світлиця, де працювали офіцери відділення по роботі з особовим складом майор Андрій Борисов та капітан Володимир Котібо на чолі з підполковником Андрієм Матвійчуком. Завдяки їх плідній праці особовий склад завжди міг переглянути свіжу пресу, дізнатись про події в Україні та світі, ознайомитись із передовим досвідом кращих військовослужбовців.

Заняття проводились за розкладом по 8 годин кожен день. Перший день почався зі стройового огляду та інструктажу з техніки безпеки та правил поведінки на полігоні під час проведення тренувань. Потім розпочались заняття за спеціальностями: стрільці та гранатометники практично вивчали інженерне обладнання та порядок маскування одиночних окопів для стрільби, а розрахунки ЗУ-23-2 та кулеметаНСВ "Утес" – надання першої медичної допомоги при шоку, викликаному втратою крові або іншою травмою. Після цього військовослужбовці мінялись місцями. Після обіду усі разом відпрацьовували дії солдата в обороні при відсутності зіткнення з ворогом, тобто – навчались, як правильно підібрати місце для окопу, як його обладнати, замаскувати, як підготувати зброю та боєприпаси до бою. Наприкінці дня весь особовий склад займався вивченням матеріальної частини зброї: стрільці, під керівництвом підполковника Ігоря Бавикіна, вивчали бойові властивості та загальну будову автомата, гранатометники майора Романа Клімченка оглядали та готували постріли до РПГ, кулеметники на чолі з капітаном Олегом Кобою вивчали будову НСВ "Утес".

Наступний навчальний день почався з практичного заняття з обладнання та маскування окопів. Потім мобілізовані воїни навчались евакуйовувати поранених та хворих із поля бою, надавати їм першу медичну допомогу. А увечері знову, кожен за своїм фахом, займались підготовкою до практичних стрільб: стрільці навчались, як вибрати точку прицілювання під час стрільби вдень і вночі, гранатометники вивчали правила стрільби з РПГ-7, розрахунки ЗУ-23-2 та кулемета НСВ займались бойовою роботою обслуги під час стрільби по повітряних та наземних цілях.

Третій та четвертий день були присвячені практичним стрільбам: відповідно до курсу стрільб бійці виконували вправи навчальних стрільб зі зброї та метали ручні гранати. Також були заняття з надання першої допомоги пораненим та порядку їх евакуації. А пізно увечері, в темряві, бійці виконували, мабуть, найважчу та найбільш видовищну вправу навчальних стрільб – ведення вогню по цілях уночі. Усі заняття проходили із суворим дотриманням усіх правил та заходів безпеки.

В останній день особовий склад виконував контрольні стрільби, кожен зі своєї зброї, та метання гранат. Такий собі своєрідний екзамен того, чого вони навчились за весь час перебування на полігоні. Командування було задоволено результатом іспиту, і заступник начальника польового табору полковник Костянтин Каратай висловив подяку бійцям бригади за показані добрі вміння та навички в оволодінні зброєю.

Потім були збори зброї, спорядження та іншого майна, і увечері втомлені, але задоволені військові відправились до місць постійної дислокації своїх частин.

Олександр Риков. м.Херсон.
Фото автора.

У Національному університеті оборони України відбувся випуск

24 квітня 228 випускників Національного університету оборони України імені Івана Черняховського отримали дипломи магістра. Серед них – 112 учасники антитерористичної операції на сході нашої держави.

Випускник Інституту державного військового управління НУОУ ім.І.Черняховського полковник Анатолій Зварич за високі показники у навчанні нагороджений перехідною шаблею часів Богдана Хмельницького.

Від імені Міністра оборони України генерал-полковника Степана Полторака та Колегії оборонного відомства випускників привітав перший заступник Міністра оборони України Іван Руснак.

– Ваші знання і бойовий досвід, патріотизм, висока відповідальність та наполегливість як ніколи потрібні Батьківщині. Цього вимагає непростий час, який переживає наша держава, переживаємо ми та кожна українська родина, – наголосив Іван Руснак. – Я глибоко переконаний, що недалекий той час, коли завершиться ця жорстока, лицемірно нав'язана нам війна, а вона, поза всяким сумнівом, завершиться нашою перемогою завдяки загальнонаціональній солідарності українців, помноженій на мужність та героїзм наших воїнів.

дні у провідному військовому виші відкрили пам'ятні стели з прізвищами 18 офіцерів-випускників університету, які загинули в ході проведення АТО, та 17 військовослужбовців Збройних Сил України, яким присвоєно почесне звання Герой України.

– Хай знають наші вороги, що Україна – це край патріотів, сильних своєю вірою і духом, завжди готових встати на захист своєї держави, заради свободи і незалежності, ради миру і добра для майбутніх поколінь, – сказав начальник університету генерал-лейтенант Василь Телелим.

Після церемонії духовного освячення меморіальних стел та покладання квітів присутні вшанували пам'five загиблих в зоні проведення АТО хвилиною мовчання.

Офіцери виголосили урочисту клятву випускника Національного університету оборони України та пройшли урочистим маршем.

В Україні відкрили перший Центр психофізичної реабілітації воїнів АТО

27 квітня у Військово-медичному клінічному центрі професійної патології військовослужбовців Збройних Сил України, що в Ірпені, відбулося офіційне відкриття першого в Україні Центру психофізичної реабілітації для постраждалих в АТО.

У центрі створено кабінети психофізичного впливу та психотерапії з використанням технології аудіовізуальної стимуляції, кабінет ерготерапії, де поранені бійці під керівництвом інструктора відновлюють звичні побутові функції, та кабінет інтерактивної мультимедійної системи реабілітації IREX, аналогів якій немає в усій Східній Європі.

В основі проекту – досвід провідних північно-американських та європейських реабілітаційних центрів для ветеранів збройних конфліктів.

Створення Центру стало можливим за підтримки благодійного проекту "Ангели-охоронителі України", започаткованого Лігою українок Канади, яку очолює Леся Шимко, медичної служби штабу Національного спротиву та окремих волонтерів, що відгукнулися на прохання про технічну допомогу.

Капелан Петро Бурак: "Війна – не гріх для тих, на чиєму боці правда"

Отець Петро Буряк, капелан "Правого сектору", вже майже цілий рік на війні. За цей час йому не раз доводилось бути у самому пеклі, благословляти необхідні в бою речі, сповідати воїнів, проводити літургії, хрестити бійців, служити панахиди і навіть вінчати на передовій закохані пари. Капелан запевняє, що під "Градом", коли життя висить на волосині, немає людей, які б не молились. Звісно, у великих кафедральних соборах, де горять свічки і пахне ладаном, кожна служба проходить пишно і урочисто. Та, здається, що саме у маленькій фронтовій палатці молитва звучить щиро і по-справжньому.

Тим більше вірять у Бога, чим ближче до передової

– Церква повинна бути присутня там, де вона потрібна, де є її вірні. Наразі моє покликання – бути серед бійців, жити їх проблемами і потребами, спілкуватись, бути доступним кожної хвилини, якщо є така можливість. Взагалі я не називаю ті події АТО, я називаю це війною. Бо речі треба називати своїми іменами, політкоректність – це не для мене. Українські бійці є досить побожними людьми. І вони тим більше вірять у Бога, чим ближче були до передової. Коли ж вони повертаються із самого пекла, вони стають ще побожнішими. Я переконаний, що атеїстів взагалі не існує. Є люди, що намагаються обдурити себе та інших, стверджуючи, що заперечують віру у будь-що надприроднє. Але я особисто їм не вірю. Бо врешті нікому вірити не можу.

Петро Буряк є католицьким священиком, та зізнається, що не раз йому доводилось причащати і сповідати бійців православної віри.

– Якщо поряд немає православного священика, і сумління воїна не забороняє цього, то чому б і ні? Більшість українських бійців – православного віросповідання, католиків – трохи менше. Є протестанти, є язичники, є агностики… А взагалі я не зустрічав таких бійців, які б говорили, що підуть тільки до католицького чи тільки до православного священика. Приїжджали хлопці з аеропорту, при чому серед них були і язичники, і в першу чергу захотіли поспілкуватись зі священиком. Брудні, не випрані, нервові, з каліцтвами… Вони захотіли піти не у душ, а до священика. Місія капелана в такому випадку – не стільки релігійна, як людська і психологічна. І навіть не має значення, про що говорити з бійцем у такий момент.

На війні смерть значно благородніша

Священику не раз доводилось відспівувати людей у мирний час, 25-річний досвід навчив його не боятись смерті. Та на війні усе зовсім по-іншому…

– У мирний час я відспівував не лише бабусь. Це були і люди, що загинули від ДТП, хвороб, нещасних випадків… Та на війні смерть сприймається зовсім по-іншому. Тут вона набагато благородніша… Бойові побратими попри сильний біль втрати завжди сприймають її стійко і без сліз на очах. Будь-яка бійка – не гріх, якщо вона розпочата в ім'я справедливості. І війна – не гріх для тих, на чиєму боці правда. Саме тому я був на Майдані, саме тому я протягом цілого року живу в таборі добровольчого корпусу і постійно їжджу в зону АТО. Найтяжче покарання, яке можна отримати в "Правому секторі" – це гроші на квиток додому.

Капелан розповідає, що на війні усі таїнства сприймаються зовсім по-іншому. Адже, чим ближче людина до смерті, тим ближче вона до Бога.

– Наскільки неймовірними є фронтові вінчання! Звісно, тут немає пишних білих нарядів, академічного співу, дзвонів. Та закохані очі є настільки щирими, почуття є настільки сильними, що саме таке вінчання є справжнім таїнством. Вони знають, що у будь-який момент їх може розлучити смерть, тому і хочуть бути ближчими до Бога. Та й хрещення бородатого бійця в шрамах сприймається не так, як хрещення новонародженого малюка.

Петро Буряк хоч і є литовського походження, та за Україну готовий на все. Він ще не раз поїде у саме пекло війни, адже священик має бути з людьми завжди, а не тільки в добрий час.

– Саме український народ є надією Європи, я в захваті від нього. Прийде час, і ми усіх навчимо, як бути справжніми європейцями. А зараз головне – перемогти.

Анастасія Олехнович. "Крила України".

У зоні проведення антитерористичної операції на сході країни заступник командира однієї з військових частин Вінницького гарнізону з виховної роботи підполковник Олег Климбовський побував уже тричі. Кожне з цих відряджень ставало все більш тривалим і все більш небезпечним. З крайньої поїздки на Донбас "Клим", а саме із таким позивним воював підполковник під Авдіївкою у складі зведеного загону Повітряних Сил, привіз у своєму тілі декілька десятків осколків – пам'ять на все життя від російської гранати…

"Клим"

Попри різні погляди у суспільстві на проблему Донбасу й війну на сході України, підполковник Олег Климбовський, як і решта українських вояків, ставиться до цього однозначно: є Батьківщина, яку треба захищати, і є військові, для яких цей захист – професійний обов'язок, обраний раз і на все життя. Ще на початку російської агресії, яка на той час виражалася майже безкровною анексією Кримського півострова, Олег Федорович для себе вирішив так: потрібно їхати у горнило подій і зробити там все від нього залежне заради збереження територіальної цілісності України та її суверенітету. Із початком проведення антитерористичної операції на сході офіцер почав писати рапорти з клопотанням про задіяння його в зоні АТО. І невдовзі випала така можливість.

Перший подих війни

Перше відрядження на Донбас було пов'язане з розшуком тіла старшого бортового авіаційного техніка-інструктора збитого сепаратистами літака Ан-30Б. У серпні минулого року заступник командувача ПС Збройних Сил України по роботі з особовим складом – начальник управління по роботі з особовим складом Командування Повітряних Сил полковник Олег Грунтковський запропонував підполковнику Олегу Климбовському увійти до складу пошуково-рятувальної групи. Декілька днів група у складі 6 офіцерів Командування на чолі з начальником оперативного управління – заступником начальника штабу Командування ПС ЗС України генерал-майором Віктором Гаморою шукала капітана-авіатора Павла Дришлюка в околицях Слов'янська. На Донбас офіцери-авіатори вирушали з Харкова, де до них приєдналася ще й група добровольців із числа офіцерів та курсантів Харківського університету Повітряних Сил. У цьому відрядженні Олег Федорович познайомився із заступником начальника відділу з виховної роботи ХУПСу полковником Максимом Платоновим, з яким згодом зустрівся у складі зведеного загону. Група шукала останки загиблого льотчика по навколишніх лісах, а також у районах падіння літака й можливого десантування льотчика. Та, як виявилося, ніякого десантування не було: за знайденими фрагментами тіла й обгорілими рештками обмундирування рятувальники зрозуміли, що правий льотчик із командиром залишився до кінця у палаючій машині, відводячи її від житлових кварталів Слов'янська…

З права на ліво: підполковник Олег Климбовський із своїм заступником рядовим Андрієм Барабашем.

Тоді підполковнику Климбовському найбільше запам'яталося перше знайомство з місцевим населенням. Повертаючись на базу, місцем збору пошуково-рятувальна група обрала місцеве лісництво. А біля нього – з десяток хат, щось на кшталт хутора чи невеликого селища. Ставлення його мешканців до українських військових Олега Федоровича приємно вразило. Спочатку при вигляді людей зі зброєю воно ховалися, але, переконавшись у тому, що перед ними – кадрові українські військові, представники регулярної армії, одразу ж змінювали насторогу на теплу зустріч. Зізнаючись, що – так, вони на псевдо–референдумі голосували за так звану "ДНР", люди визнавали свою помилку й благали українських вояків не йти звідси:

– Краще ми будемо годувати вас щодня, ніж повернуться "денеери"! – казали місцеві.

Після таких розмов та частування українських вояків домашніми стравами Олег Климбовський вкотре переконувався в тому, що наша справа – праведна, правда на нашому боці.

Розбита РЛС.

Знайомство з "іловайським синдромом"

Коли сталася трагедія під Іловайськом і загинуло, за останніми даними, близько півтисячі солдатів та офіцерів, ще стільки ж зникло безвісти й у рази більше зазнали поранень, бойовий дух військовослужбовців частин та підрозділів, що виходили з іловайського котла під зливами "Градів", "Ураганів" та обстрілами ствольної артилерії, танків та іншого озброєння регулярних російських військ, звичайно, впав. Не всіх – були такі, що вийшли з оточення більш-менш організовано та з незначними втратами. Але були й інші, котрим дісталося так, як ніколи до цього й після подій під Іловайськом. Серед останніх була і 51-а окрема механізована бригада, яку згодом було розформовано. Її бійці вийшли з котла морально виснаженими як через великі втрати, так і з огляду на ряд інших причин. Тоді ж на вищому рівні в Міністерстві оборони України було прийнято відрядити до тимчасового табору цього з'єднання групу офіцерів-психологів, які мали підняти бойовий дух особового складу та покращити морально-психологічний клімат у підрозділах бригади. До цієї групи було включено й підполковника Олега Климбовського.

Протягом двох тижнів перебували офіцери структур виховної роботи у базовому таборі бригади на межі Донецької й Дніпропетровської областей, поблизу населеного пункту Дачне. Вони бесідували з воїнами, проводили заходи індивідуальної виховної роботи й застосовували інші специфічні методики, які сприяли відновленню морально-психологічної обстановки у військовому колективі.

Підбитий танк сепаратистів.

38 бойових діб у "Зеніті"

Третє відрядження підполковника Олега Климбовського до зони проведення АТО було найбільш тривалим та, відповідно, найбільш бойовим та небезпечним. У складі третьої ротації зведеного загону Повітряних Сил офіцер всередині грудня відбув до палаючого вогнем війни Донбасу. До того ж – у самісіньке пекло, адже, як відомо, цей зведений загін дислокується неподалік від самого Донецька!

З Василькова, де загін традиційно формується, після бойового злагодження зведений підрозділ відбув до зони проведення АТО. 16 грудня особовий склад прибув до району Донецького аеропорту із завданням утримання й оборони одного з військових містечок Повітряних Сил Збройних Сил України.

У складі загону були офіцери й військовослужбовці служби за контрактом, щоденне виконання обов'язків яких не передбачає використання озброєння та військової техніки Сухопутних військ. Тому готуватися до цього довелося вже безпосереднього перед ротацією, на одному з полігонів на території Житомирщини. Втім, усі вони – кадрові військові, всі чи майже всі закінчували військові навчальні заклади, тож багато часу на підготовку не витратили.

Зведений загін поділявся на групи, кожна з яких мала свій пост – позицію, яку вона обороняла. Група, яку було доручено очолити підполковнику Олегу Климбовському з позивним "Клим", складалася з 7 військовослужбовців. Оскільки позиція групи знаходилася на танконебезпечному напрямку, на дорозі до селища Спартак, то крім штатної чисельності включала в себе й приданих десантників – розрахунків протитанкових керованих ракет "Фагот". "Крилата піхота", з якою довелося пліч-о-пліч воювати авіаторам, були мобілізованими до 80-ї окремої аеромобільної бригади десантниками.

Якщо зведений загін за першої ротації, якою командував полковник Богдан Бондар, отримав назву "Дика качка", то ця, третя ротація, іменувалася вже "Зеніт". Так само, як і у попередників, у військовослужбовців цієї ротації були й відповідні нарукавні емблеми з умовною назвою загону.

Перші два тижні – останні два тижні важкого й кривавого 2014 року – були для "зенітівців" більшменш спокійними: більше дошкуляла погода, ніж сепаратисти. На той час діяло так зване перемир'я, тож обстріли не були постійними. Під дощем, по коліно в багнюці офіцери та контрактники облаштовували нові й укріплювали вже готові позиції, маскували їх та дообладнували. А ось після Нового року для "Зеніту" почалася справжня війна. Навіть ще з вечора 31 грудня – все, як завжди у рашистів: як не свято – то посилення вогневого впливу…

Відтоді обстріли позицій були щоденними. Міномети різних калібрів, ствольна й реактивна артилерія – гатили з усього, з чого тільки можна.

– Ось тоді я щиро здивувався, – невесело посміхається підполковник. – Показав би мені Путін той військторг, де стільки техніки й озброєння купити можна!..

Обстріли були здебільшого вдень. Вночі – більше виходів диверсійно-розвідувальних груп противника. А з 15 січня обстріли активізувалися й не вщухали вже ні вдень, ні вночі.

Останні три дні перед пораненням командира групи та його підлеглих, які знаходилися разом із ним на бойовому посту, були надзвичайно складні погодні умови. Над землею висів суцільний густий туман, і наші пости вже не могли надавати потрібну вогневу

та його танконебезпечний напрямок

Зенітний взвод "Зеніту".

підтримку захисникам Донецького аеропорту. Це були останні дні не лише цієї окремо взятої позиції, а й останні дні багатомісячної героїчної оборони аеропорту…

Останній бій бойового поста

На календарі був четвер, 22 січня. На позиції у той час знаходилася, звичайно, не вся група: хтось відпочивав, а решта несли службу – все як на варті за чергою. Отож, на посту – чергова зміна з трьох чоловік – командира групи та двох десантників із ПТКР "Фагот". Триває щільний мінометний обстріл, майже нічого не чути, крім посвисту мін та звуків розривів. І раптом підполковник Олег Климбовський чує крізь всю цю какофонію звук працюючих двигунів. Танки! І насправді – користуючись гуркотом бою, ворог підібрався до позиції майже впритул – колона з танків, бронетранспортерів та автомобілів, загалом до

Ліворуч – старший сержант Андрій Сенечко, який невдовзі отримає контузію, а праворуч – старший сержант Іван Альберт, котрий незабаром прийме свій останній бій.

тридцяти одиниць техніки, наблизилася до бойового поста метрів на 400. Причому, на техніці нанесена українська символіка – смуги й кола у такій кількості й у таких місцях, як на поточний момент маркувалася українська техніка у цьому секторі зони проведення АТО! Вочевидь, російські терористи мали на меті ввести в оману українських військових та були впевнені в тому, що поки у запалі бою наші зрозуміють, що це – ворог, вони встигнуть зім'яти позицію та рушити далі, знищуючи останнє прикриття аеропорту…

"Клим" одразу ж зв'язується з командиром загону:

– "Граф"! Я – "Клим"! Спостерігаю танки й бронетехніку противника! З нашими розпізнавальними знаками!..

Як і командир загону, підполковник Климбовський прекрасно розумів: українських танків саме тут і саме зараз просто не могло бути. Командир – недарма повний тезка Суворова – рішення прийняв миттєво:

– Вогонь!

Бойовий пост підполковника Климбовського вдарив по колоні з усього, що було в наявності: десантники розрядили вбік противника ПТКРи, сам командир спочатку стріляв з автомата, потім взявся за РПГ-7. У відповідь на активність бойового поста сепаратисти зосередили весь вогонь саме на цій позиції, завдяки чому командир загону встиг швидко зорієнтувати командирів інших постів і спрямувати весь вогонь на колону. Колона була знищена, а 4 танки, 4 бойові машини піхоти, 2 БТРи, 1 МТ-ЛБ, 7 автомобілів "Урал", 1 КрАЗ, 4 протитанкові гармати МТ-12 "Рапіра", 1 АГС-17 "Пламя", велика кількість РПГ та кулеметів НСВ "Утес" – частково знищені, а частково вціліли – ворог кинув на полі бою, відступаючи на танку із заклиненою баштою та декількох машинах. Проте тих кількох десятків хвилин, що танки, гранатомети та стрілецька зброя в руках ворога вела вогонь по трьох героях на найближчій позиції, для них вистачило. Один із десантників загинув на місці – пряме влучення танкового снаряда просто відкинуло його метрів на двадцять. Другий десантник був контужений вибухами танкових снарядів, а сам командир бойового поста – також контужений та поранений осколками гранат від підствольних гранатометів ГП-25 та автоматичних АГС-17 "Пламя".

– Загиблий старший сержант Іван Альберт зі Львівщини був надзвичайно хороброю людиною, – з болем у голосі розповідає підполковник Климбовський. – Ми з хлопцями плануємо поїхати до його сім'ї – у нього залишилися молода вдова й двоє діточок. Самому Іванові було 28 років. У мирному житті – простий будівельник, а на війні мобілізований десантник виявився справжнім віртуозом-протитанкістом. Він дуже влучно використовував своє штатне озброєння. Якщо, скажімо, лунала команда виконати постріл у якесь конкретне вікно старого терміналу аеропорту, він майстерно надсилав туди ракету точно в ціль. При цьому відстань до цілі – 1700-1800 метрів! У запалі бою помітити цього я не встиг, але потім дізнався, що один із підбитих танків – його рук справа…

Сам Олег Федорович від отриманих численних поранень знепритомнів, а коли отямився, одразу ж доповів командирові загону про обстановку й втрати. Контужений десантник старший сержант Андрій Сенечко допоміг пораненому командирові дістатися бункера командного пункту загону. Там, у захищеному КП, лікар зведеного загону із позивним "Лука", майор медичної служби Олександр Лук'янчук, надав пораненим авіаторам і десантникам першу медичну допомогу. Після цього їх евакуювали БТРом до населеного пункту Водне, де перевантажили вже до санітарної машини й доправили до Красноармійської районної лікарні. Там лікарі руками сплеснули: в тілі та кінцівках пораненого підполковника застрягло близько десятка великих та утричі більше дрібних осколків! Частину з них цивільний хірург райлікарні одразу ж видалив, зашив рани на обличчі й руці, і пораненого вже цивільною машиною "Швидкої допомоги" повезли до Дніпропетровська.

Осколки на згадку

У дніпропетровському госпіталі поранений офіцер був щиро вражений роботою волонтерів – йому та іншим новоприбулим пораненим одразу ж запропонували гарячий чай та каву, оточили опікою й допомогли привести себе в порядок.

– Там я пересвідчився: і волонтери, і медики, і пересічні мешканці Дніпропетровська роблять для підтримки військових буквально все. Здається, цією справою зайнятий весь Дніпропетровськ!

З міста на Дніпрі пораненого літаком доправили до Вінниці, і надалі він проходив лікування вже у Військово-медичному клінічному центрі Центрального регіону. У Вінниці його зустрічали кохана дружина Наталія та син Владислав, який вже є офіцером міліції й проходить службу у кримінальному розшуку – на оперативній роботі.

– Дійде черга, поїде на схід і він, – говорить батько. – Такий вже зараз час, що усі ми маємо сповна віддати Батьківщині належне й виконати свій громадянський обов'язок. Тим більше, ми – офіцери.

Ще кілька разів підполковника Олега Климбовського оперували у клініці щелепно-лицьової хірургії, стоматології, отоларингології та очних хвороб, якою керує полковник медичної служби Олександр Варченко. Лікувався він тут близько місяця. Всього з моменту поранення Олегу Федоровичу було виконано близько десятка операцій із видалення осколків. Як дехто, на пам'ять їх залишати собі офіцер не став:

– Не хочу я такої пам'яті! – каже він.

Металеві осколки всі видалили, а ось дрібні, бетонні, ще сидять і в обличчі, і в руках, виходячи помалу самі…

Вцілілого у військовому містечку лишилося небагато…

Після одужання – реабілітаційна відпустка, і ось підполковник Олег Климбовський знову на службі, у рідній військовій частині. Командування подало його до нагородження орденом Богдана Хмельницького III-го ступеня. Втім, сам офіцер ставиться до цього подання по-своєму й ніяким героєм себе не вважає:

– Гадаю, є й більш гідні люди – багато хто по півроку з передової не відходить!

Втім, командуванню в цьому випадку, сподіватимемось, видніше! Тим більше, й кров офіцер пролив, і діяв в екстремальній ситуації швидко, впевнено, грамотно й відважно. Інша справа – щоб не оминули нагороди чи заохочення й інших гідних того військовослужбовців. Приміром, як командир групи Олег Федорович дуже задоволений своїм заступником, який, маючи звання лише старшого солдата, насправді знаходився на своєму місці. Рядовий Андрій Барабаш, як розповідає офіцер, у критичних ситуаціях діяв впевнено й зі знанням справи. Повернувшись із зони проведення АТО й пройшовши лікування, підполковник Олег Климбовський не міг не вийти на командування бригади, у якій проходить службу цей контрактник, аби розповісти про його службу на передовій й клопотати про його подальше кар'єрне зростання як професійного військового.

Так, у вирі воєнного часу народжуються майбутні командири, так командирами стають вчорашні "замполіти" – війна дає можливість кожному проявити свої найкращі сторони, і хто не спасував, хто виклався на всі сто відсотків – честь тому й хвала! Як і підполковнику Олегу Климбовському, який сьогодні продовжує службу в мирній Вінниці, але – по очах видно – не відмовиться й від четвертого відрядження на схід, була б лише пропозиція!..

Олексій Тригуб. "Крила України".

Курсанти-авіатори в гостях у авіаційних інженерів

Курсанти 1-го курсу Військового коледжу сержантського складу Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба відвідали єдиний навчальний заклад країни, що здійснює комплексну підготовку фахівців для авіаційно-космічної галузі – Національний аерокосмічний університет ім. М.Е. Жуковського "Харківський авіаційний інститут".

В стінах славетного вищого навчального закладу майбутні авіаційні техніки оглянули навчальні аудиторії та лабораторії, прослухали виступи викладачів, поспілкувалися з кращими фахівцями кафедр та отримали відповіді на запитання, пов'язані з їхньою майбутньою професією.

Під час відвідування музею Національного аерокосмічного університету майбутні професійні сержанти дізналися про етапи розвитку вітчизняного літакобудування від першого у Європі пасажирського літака з шасі, що прибирається, ХАІ-1, який був розроблений викладачами та студентами-дипломниками університету, і закінчуючи сучасними модифікаціями літаків Ан-74 і Ан-140.

– Ми з курсантами ознайомилися з історією університету, який, до речі, нещодавно відзначив своє 85-річчя. Також на власні очі побачили основні етапи підготовки авіаційних інженерів в галузях надзвукової аеродинаміки, міцності авіаційних конструкцій, конструювання авіаційних і ракетних двигунів, систем управління літальних апаратів та багатьох інших, – розповів начальник циклової комісії коледжу підполковник Валерій Христов, який очолював делегацію.

Вдивляючись у пожовтілі фотографії, архівні документи та інші експонати, курсанти ознайомилися зі злетами та невдачами конструкторів і виробників літальних апаратів, оригінальними ідеями, які визначили сучасні напрямки розвитку повітряного флоту.

– Я вдячний керівництву коледжу та університету за можливість доторкнутись до історії вітчизняного літакобудування, а також побачити, як навчаються цивільні авіаційні інженери, – поділився своїми враженнями курсант 1 курсу коледжу молодший сержант Тимур Копилов. – Мене переповнює гордість, що завдяки ентузіазму й таланту українських конструкторів і виробників наша держава входить до дев'яти країн світу з повним циклом авіабудування.

Олег Плаксій.
м.Харків.
Фото автора.

ВІСТІ З ВВНЗ

З нагоди ювілею маршала

З нагоди 110-річниці з дня народження видатного воєначальника, професора, маршала артилерії Юрія Бажанова та напередодні Дня Перемоги у Харківському університеті Повітряних Сил імені Івана Кожедуба пройшла низка заходів.

Серед них – науково-історична конференція, в якій взяли участь керівний склад університету та факультетів, син Юрія Павловича, його співслужбовці, викладачі кафедри філософії ХУПС, вихованці університету та гімназії-інтернату з посиленою військово-фізичною підготовкою "Кадетський корпус". Під час конференції кожен бажаючий міг ознайомитись з експозицією особистих речей маршала Юрія Бажанова.

Також були проведені заходи щодо вшанування видатного воєначальника біля меморіальної дошки та пам'ятника на місці його поховання.

Важко переоцінити внесок маршала Бажанова у розвиток військової науки, адже він протягом вісімнадцяти років був начальником Військово-інженерної радіотехнічної академії ППО імені маршала Радянського Союзу Говорова, яка увійшла до складу університету. Для особового складу навчального закладу маршал артилерії Юрій Павлович Бажанов, який віддав всі сили та енергію справі служіння Батьківщини залишиться прикладом самовідданого виконання Військової Присяги.

Олег Плаксій.
м.Харків.

ДЕНЬ ДОВКІЛЛЯ

Дерева й квіти від захисників Вітчизни

На півдні Донеччини у 14 населених пунктах захисники Маріуполя взяли участь у заходах в рамках проведення Дня довкілля. Приблизно 400 учасників АТО за власної ініціативи навели лад у декількох паркових зонах, посадили понад 600 квітів, близько 300 дерев, а також виконали інші роботи в розташуваннях своїх підрозділів та на території загального користування.

Найбільший фронт робіт військовослужбовцями Збройних Сил було виконано у Маріуполі та на його околицях. Так, біля Маріупольської загальноосвітньої середньої школи №5 учасники АТО разом із заступником голови Донецької обласної державної адміністрації Олександром Клименком та маріупольським міським головою Юрієм Хотлубеєм посадили молоді дерева на Алеї Героїв.

– У військовослужбовців дуже мало вільного часу, але ми завжди готові допомогти місцевим мешканцям в місцях зосередження військ. Особливо приємно робити добро дітям і бачити у відповідь їхні щирі посмішки. Вважаю, що будь-яка цивілізована людина повинна турбуватися про природу і думати про естетичний вигляд своїх вулиць, – розповів старший групи інформаційно-психологічної підтримки сектору "М" підполковник Роман Чаплінський

За словами керівництва сектору, роботу щодо озеленіння скверів і парків військовослужбовці Збройних Сил проводили не тільки в День довкілля, а протягом усього квітня.

Дмитро Горбунов.
м.Харків.

Свято по-одеськи

27 квітня 104-ту річницю свого підприємства відзначив трудовий колектив Одеського авіаційного заводу, який очолює генеральний директор Віталій Юхачов.

Завод, заснований одеським банкіром і підприємцем Артуром Анатрою понад століття тому, за радянських часів входив до авіаційно-ремонтної мережі Військово-Повітряних Сил, а подолавши столітній рубіж, знову став авіаційним підприємством – його колектив освоїв виробництво легкого багатоцільового літака "Дельфін". Отож, сьогодні заводчани як ремонтують літаки й авіаційні двигуни, так і виготовляють авіаційну техніку. Днями одесити вкотре довели самим собі й гостям заводу, відзначивши його чергову річницю, що добре вміють не лише працювати, а й святкувати. Все було по-одеськи: з дотепним гумором, чудовими концертними номерами, підготовленими силами заводського колективу художньої самодіяльності, тощо.

Як розповіла завідувач клубу підприємства Віра Федорчук, художня самодіяльність заводу – це невід'ємна частина заводського життя, що існує вже багато десятиліть. Жінка очолює заводських аматорів без малого 30 років. А у грудні 2012 року заводчани символічно відзначили півстолітній ювілей своєї творчості. Відповідно, й кістяк художньої самодіяльності підприємства складають ветерани.

Найактивнішими учасницями заводського творчого життя протягом багатьох десятиліть є ветерани підприємства Галина Матвіївна Перчеклій та Лариса Павлівна Суханова, які вже багато років не працюють на заводі, вийшовши на заслужений відпочинок, але без яких не відбувається жодного заводського свята, не проходить жоден концерт. Галина Матвіївна протягом багатьох років працювала диспетчером, згодом – інженером ВТК. Це – надзвичайно талановита й всебічно розвинена жінка, яка пише чудові вірші та виступає з ними зі сцени. Як жартує Віра Федорчук, Галина Матвіївна пройшла на підприємстві шлях від Снігуроньки, роль якої зіграла понад 50 років тому, й до першовідкривача концертів – саме їй заводська громада доручає честь відкривати святкові концерти. Лариса Павлівна також є активною учасницею художньої самодіяльності. Колишня майстер дільниці, це – жінка з прекрасним почуттям гумору, яка просто заряджає атмосферу й присутніх гарним настроєм та позитивом.

Яскравими особистостями й окрасою кожного концерту є й лаборант центральної заводської лабораторії Наталія Пироговська та комплектувальниця Лариса Ільїна. Гумористична сценка у виконанні цих жінок, як і завжди, пішла "на ура".

– Це – наш заводський серіал, який триває вже майже півтора десятиліття, – говорить завклубу. – Ми пишемо сценарії, до яких входять найцікавіші моменти з життя підприємства. А далі – суто одеський гумор плюс імпровізація виконавців!

Порадувала колектив і гостей свята, яких на заводській площі імені Артура Анатри зібралося понад 400 чоловік, і Ірина Леочко. Пісні у її виконанні були просто чудовими, як, власне, й голос самої виконавиці.

По-молодому сильним прекрасним голосом, схожим на голос Леоніда Утьосова, заспівав заводський аксакал, ветеран не лише підприємства, а й військової служби підполковник у відставці Анатолій Прєдєін. Анатолію Миколайовичу – вже за вісімдесят, втім, він надзвичайно енергійний та молодий душею. Його постійно запрошують на різні концерти не лише на заводі, а й за його межі, і ветеран ніколи не відмовляє.

Репертуар концертної програми, до якої увійшло 14 номерів, як і завжди, готував музичний керівник клубу Валерій Паламарчук – випускник відомої на весь світ Одеської середньої спеціальної музичної школи-інтернату імені Петра Столяревського та Одеської консерваторії. Валерій Юрійович – справжній професіонал, працювати з яким, як зізнаються аматори, одне задоволення.

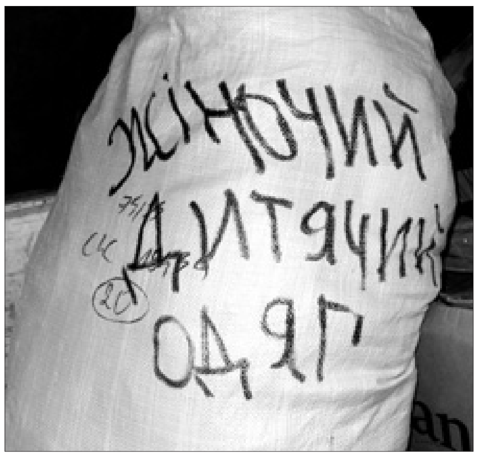
Також на концерті, присвяченому Дню заводу, виступали Олександр Соловей, Валентина Ганзій, Юлія Кульбаченко та Марія Мєткова. Остання працює на підприємстві віднедавна, і пісня "А у нас на Україні", якою Марія привітала усіх присутніх, була її дебютом у заводській художній самодіяльності.

Олексій Тригуб. "Крила України".

Тисяча слів “дякую”

Українські військові в зоні антитерористичної операції не лише боронять свої позиції, а допомагають громадам міст і селищ Донбасу долати жахливі наслідки війни та повертатись до мирного життя. Сприяють співпраці військових підрозділів з мирними мешканцями офіцери груп цивільно-військового співробітництва Збройних Сил України.

– Все менше і менше людей на Донбасі вірять у російську брехню про “карателів”, – розповідає керівник групи координації цивільно-військового співробітництва полковник Володимир Лямзін. З липня 2014 року наші офіцери постійно працюють в зоні проведення антитерористичної операції. За цей час ми почули напевно вже тисячу разів слово “дякую” за добрі справи від тих, хто потрапив в біду на Донбасі.

На відміну від тимчасових російських окупантів, українські військові на Донбасі перебувають на рідній землі. Відтак, завжди намагаються зробити щось корисне, залишити добру згадку про себе.

Нещодавно офіцери цивільно-військового співробітництва встановили дитячий майданчик в селі Зелене Поле Великоновосілківського району Донеччини. За це почули щирі “дякую” і від мам, і від малечі.

– Нам дуже часто доводиться бувати в цьому селі, – кажуть офіцери, – тут живуть добрі й привітні люди. Ми хотіли зробити щось для них від щирого серця. Так виникла ідея облаштувати дитячий майданчик. Наші маленькі друзі від нього у захваті.

Постійно допомагають людям і військовослужбовці окремого батальйону матеріального забезпечення, що дислокується поруч з Великою Новосілкою.

– В нашому розпорядженні – чимало техніки, яка може працювати не тільки в інтересах військових, але й допомагати мирним людям, – розповідає командир частини. – Це підйомні крани, великі вантажні автомобілі тощо. Тож коли є можливість, ми радо беремся за роботу.

Нещодавно в одному з сіл району військові допомогли замінити труби теплопостачання в місцевій школі. В самому райцентрі розчистили від будівельного сміття майданчик для будівництва церкви. Також разом з місцевими ремонтниками полагодили дах на одній з п’ятиповерхівок. Привезли чимало будівельних матеріалів для відновлення інфраструктури містечка та гуманітарних вантажів.

– Зараз найбільшої підтримки потребують мешканці міст, які знаходяться вздовж лінії розмежування, – зазначає полковник Володимир Лямзін. З боку бойовиків час від часу й зараз туди прилітають міни і снаряди. Ми продовжуємо доставляти в такі населені пункти гуманітарну допомогу. Серйозну роботу з подолання гуманітарної кризи ми розгорнули в Авдіївці, яку й досі обстрілюють російсько-терористичні війська.

Про це містечко зараз напевно знає вся Україна. Авдіївка не зникає з щоденних бойових зведень. Щодня вона піддається обстрілам.

– Нам казали, що люди тут дуже озлоблені і зневірені, що знаходитися тут небезпечно, працювати з мешканцями неможливо, – розповідає полковник Володимир Лямзін. Та незважаючи на це, ми вирішили розпочати активну роботу в Авдіївці. В місто ми скерували групу офіцерів, які фактично стали такими ж мешканцями містечка, як і всі інші. Усі проблеми жителів вони відчували на собі. Так ми дізнались про реальні нагальні проблеми людей. Це відсутність питної води, дефіцит продуктів, засобів гігієни і медикаментів. Далі почали шукати шляхи їх вирішення. Звертались до усіх, хто міг би хоч чимось допомогти.

За два тижні військові змогли відправити до Авдіївки дев’ять вантажівок з допомогою. Офіцери цивільно-військового співробітництва розповіли про реалії життя мешканців Авдіївки в Донецькій обласній державній адміністрації. Звідти також надійшла допомога.

– Вже майже рік до нас надходить допомога від людей з усієї України, – розповідає представник облдержадміністрації та волонтер Наталія Кулініч. Коли бачиш ці посилки, важко не хвилюватись. Видно, що люди готові поділитись останнім, аби допомогти ближньому. Все, що надходить до нас, ми ретельно обліковуємо, сортуємо і зберігаємо на складі, щоб потім надати допомогу тим, хто її найбільше потребує. Так нам вдалося відправити дві вантажівки в Авдіївку. Завантажили їх питною бутильованою водою, продуктами харчування, засобами гігієни та теплим одягом.

Російсько-терористичні війська перетворюють життя авдіївчан на пекло. Час від часу вони хаотично обстрілюють місто з важких мінометів. Жити в таких умовах нестерпно. Однак є у бандитів і конкретні цілі.

– В місті великі проблеми з питною водою, – розповідає місцева жителька, – хоч якось рятували ситуацію п’ять скважин на подвір’ях мешканців в різних місцях Авдіївки. Усі криниці були знищені прицільним вогнем артилерії з боку так званих “ДНР”. Люди це бачать на власні очі, і зараз їх вже не обманеш байками про “карателєй” і “хунту”.

До війни в Авдіївці мешкали 36 тисяч жителів. Зараз їх залишилось менше половини. Три з половиною тисячі людей працюють на найбільшому в Європі коксохімічному заводі. Частина робітників не ризикує залишати територію підприємства і часто ночує прямо на заводі. Через обстріли доводилось декілька разів зупиняти виробництво і негайно ж його запускати, щоб уникнути екологічної катастрофи. Після обстрілів в лютому знищена вся система опалення. Були морози, і після припинення подачі гарячої води всі труби розірвало. Відновлювати теплопостачання проблематично. Квартири порожні, власники виїхали. Навіть оцінити ступінь пошкоджень неможливо. Подати тепло також не можна. Тоді більшість будинків просто затопить. Тут величезні руйнування житлового фонду. В місті налічується 11 тисяч квартир, близько 60 відсотків з них – без вікон.

Держава здійснює всі виплати авдіївчанам, але зняти гроші в місті неможливо. Доводиться виїжджати в “тилові” Димитрів чи Красноармійськ. З семи шкіл більш-менш придатні до роботи лише три. Інші мають різні ступені пошкоджень.

– Зараз внаслідок лише обстрілів загинуло більше ста мирних мешканців, – розповідає секретар Авдіївської міської ради Артем Сабадаш, – більше п’ятисот – поранені. На жаль, це ще не всі жертви. В квартирах та залишених будинках, напевно, є загиблі. Ще чимало людей можуть постраждати від мін і нерозірваних боєприпасів, яких чимало і на вулицях міста, і на його околицях.

Військові активно очищають Авдіївку від таких смертельних знахідок. Перед Великоднем обстежили цвинтар, аби люди могли безпечно прийти на могили близьких. Далі сапери обійдуть всі вулиці, але обстріли, що не припиняються, часто зводять усі зусилля нанівець. Доводиться починати все спочатку.

– Ми не опускаємо рук, – зазначає полковник Володимир Лямзін, – і будемо працювати тут скільки треба. Звичайно, нас сильно мотивують слова “дякую” від простих людей. А подяка від мешканців Авдіївки взагалі дорогого вартує. Тут люди живуть в умовах постійного віщання російської телепропаганди, під обстрілами. Майбуть, це одне з найнебезпечніших містечок на сьогодні. Але люди тут вже зрозуміли – хто дійсно хоче їм допомогти, а хто має на меті просто завдати їм найбільшої шкоди. І щиро кажуть нам: “Дякуємо за допомогу”.

Владислав Назаркевич.
“Крила України”. Фото автора.

ТЕНДЕР

Чергова спроба

ВПС Швейцарії вдруге спробують провести тендер на закупівлю винищувачів. Про це заявив міністр оборони країни Улі Маурер в ефірі національної телекомпанії RTS. Участь у ньому візьмуть машини західноєвропейських та американських виробників.

Його підсумки мають підвести в 2017 році. Зі слів міністра оборони країни, серед потенційних учасників – французький винищувач Rafale компанії Dassault, шведський Gripen NG компанії SAAB та винищувач американського виробництва, тип якого міністр не зазначив. Із невідомих причин Eurofighter Typhoon не братиме участь у тендері.

Експерти наголошують, що фаворитом перегонів за контракт, як і раніше, залишається шведський винищувач та, скоріше за все, він вдруге стане переможцем. У 2011 році він вже переміг в аналогічному тендері. Планувалося, що Швейцарія закупить 22 Gripen NG за 3,1 мільярда швейцарських франків. Однак противники закупівель зібрали достатню кількість підписів для організації національного референдуму щодо придбання вартісної системи озброєння. Плебісцит пройшов 18 травня 2014 р., явка склала близько 51 відсотка. На користь покупки винищувачів висловилося 44 відсотки тих, хто проголосував, 53 відсотки були проти. Сьогодні ж воєнно-політична обстановка у східній Європі загострилася. Тому цілком очевидно, що цього разу референдумів проводити вже не буде.

Незважаючи на формальну поразку і припинення процедури підготовки до підписання контракту, SAAB не відмовилася від просування літака. Оптимізм шведського авіавиробника пов'язаний із важким станом авіапарку ВПС Швейцарії: F/A-18 Hornet після модернізації та капітального ремонту можуть залишатися на озброєнні до 2030-35 року, але їх кількість у 32 машини оцінюється як недостатня, якщо в Європі "спалахне конфлікт". Інша частина винищувальної авіації представлена F-5 Tiger II зразка середини 70-х років минулого століття. Їхній технічний стан дуже близький до критичного. Зокрема, після нещодавно проведених тестувань планерів літаків 10 із наявних 36 машин було вирішено списати.

ПОЛІТИКА ВПЕВНЕНОСТІ

Франція направляє Leclerc до Польщі

Як повідомляє журнал "Jane's Defence Weekly", 20 квітня із Франції до Польщі висунулася тактична група сухопутних військ Франції. Вона включає 15 танків Leclerc зі складу 2-ї бронетанкової бригади французької армії, сім протетранспортерів VBCI та VAB, а також одну броньовану інженерну машину EBG. Загальна чисельність групи складає близько 300 військовослужбовців.

Відповідно до планів, протягом двох місяців група дислокуватиметься на польському полігоні Дравсько-Поморське (Західнопоморське воєводство) поблизу Балтійського узбережжя та братиме участь у низці спільних навчань з польськими, американськими і канадськими військами, включаючи заплановані на 11-29 травня великі навчання "Puma 15".

Як наголошують представники французької дипломатії, розгортання групи є частиною так званої "політики впевненості" НАТО, спрямованої на те, аби країни-союзниці Східної та Північної Європи відчували себе в безпеці у контексті російської інтервенції в Україні.

Варто зазначити, що Франція активно розширює свою присутність у східній Європі. Починаючи з 24 квітня минулого року Франція розмістила у Польщі вісім винищувачів Rafale та Mirage в рамках місії НАТО у країнах Балтії. Також французи збільшили сили для патрулювання в Балтійському морі передислокувавши морський патрульний літак, а літак ДРЛОУ ВПС Франції Boeing E-3F виконує регулярні місії спостереження у польському та румунському повітряному просторі.

ВИМУШЕНІ КРОКИ

Молдова прагне модернізації війська

Республіка Молдова має намір радикально модернізувати власні збройні сили. Про це повідомив новий міністр оборони Віорел Чиботару, який в цій справі сподівається на суттєву зовнішню підтримку. Виступаючи нещодавно по телебаченню, міністр висловив надію, що західні партнери врахують "складний геополітичний фон" і будуть зацікавлені в "підвищенні ефективності" молдавської армії. Варто зазначити, що нині військовий бюджет Молдови складає всього 0,3 відсотка ВВП країни і його ледь вистачає на мінімальні потреби.

Актуальна чисельність війська країни оцінюється в 5300 осіб. Озброєння молдавських військових застаріло і знаходиться в поганому стані. У той же час чисельний склад "придністровської армії" сягає 7500 осіб, а її оснащення було суттєво покращене за допомогою "російських военторгів". Крім того, є ще дві тисячі російських військових, які мають сучасну зброєю та розміщуються у Придністров'ї з часів фактичного відділення невизнаної республіки. Така ситуація, щонайменше, змушує офіційний Кишинів серйозно задуматися над питаннями безпеки.

На думку міністра оборони Молдови, перед його країною стоїть низка викликів, і нинішня ситуація на Україні є показовою у цьому контексті. Саме тому армію слід привести до такого стану, аби вона була готова оперативно реагувати в екстреному випадку. Як праобраз майбутньої армії новий міністр анонсував створення військової бази, яка "буде виглядати зовсім інакше, ніж старі казарми", що існують в республіці ще з часів колишнього СРСР. На переконання Віорела Чиботару, такий об'єкт повинен бути зведений вже до початку 2018 року. Варто зазначити, що Молдова останнім часом впевнено тримається курсу на зближення із НАТО. Це, на думку нинішніх представників офіційної Молдови, єдина можливість гарантування безпеки країни.

МІЛІТАРИЗАЦІЯ

Канадці збільшать витрати на оборону

21 квітня у парламенті Канади представлено плани щодо збільшення видатків на оборону країни в наступні десять років. У середньому, як повідомив міністр фінансів країни Джо Олівер, канадський військовий бюджет за цей час зросте на 9.6 млрд доларів США.

Саме ж збільшення здійснюватиметься шляхом підвищення відсотка щорічних витрат на оборону із нинішніх 2,5% до 3%. При цьому, показника у 3 відсотка від ВВП планують досягнути вже за два роки.

Вже цього року країна збільшить бюджетні асигнування на підтримку кампанії проти ісламської держави, де Збройні сили Канади беруть безпосередню участь. Також на цей рік передбачили кошти на оперативне розгортання в Україні близько 200 канадських спеціалістів, які надаватимуть допомогу в навчанні українських військовослужбовців. Також збільшено цьогорічні видатки на боротьбу з тероризмом, покращення можливостей розвідки та посилення кібер-безпеки.

НА ОЗБРОЄННЯ

Польща обрала "Caracal"

Airbus Helicopters H225M Caracal (відомий як EC725) обраний переможцем тендера на закупівлю вертольотів середньої вантажопідйомності. Про це заявив президент Польщі Броніслав Коморовський.

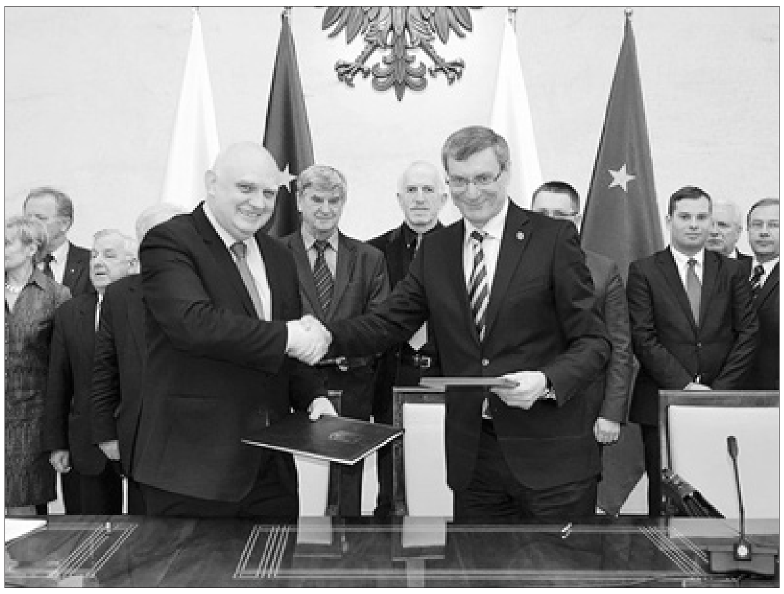
Загалом буде закуплено 50 вертольотів цього типу на суму близько 13 млрд злотих (3,5 млрд доларів).

Програма передбачає придбання 16 вертольотів в багатоцільовій транспортній конфігурації, 13 бойових пошуково-рятувальних вертольотів (шість для ВМС і сім для ВПС), 8 вертольотів протичовнової оборони, 5 вертольотів медичної евакуації, 8 спеціалізованих вертольотів для ескадрильї спецоперацій. Нові вертольоти замінять транспортні Мі-8/17 та протичовнові Мі-14.

Сторінку підготував Сергій Клименко.

Україна має намір сформувати власне угруповання супутників

Про пріоритети України у космічній сфері та перспективи співпраці з європейськими та світовими партнерами розповів голова Державного космічного агентства України (ДКАУ) Олег Уруський.

Зокрема, він зазначив, що Україна має намір сформувати власне повноцінне угруповання з трьох супутників в 2017-2018 роках. Для його реалізації, окрім щорічних 500-700 млн грн додаткового фінансування, необхідно швидко й ефективно реформувати галузь. Головна мета – відповідати сучасним вимогам і нинішній ситуації в країні, не розпорошуватися на багатьох напрямах, як це було раніше.

"Перший апарат – супутник дистанційного зондування Землі Січ-2-1, щоправда, з невисокою роздільною здатністю, ми зможемо запустити в 2017 році, – сказав керівник космічного відомства. – Апарат з високою роздільною здатністю Січ-2М планується запустити в 2018 році. Зараз ведуться переговори з однією із західних країн про можливість купівлі супутника дистанційного зондування Землі з апаратурою високої роздільної здатності – менше одного метра. Якщо ми домовимося, то запуск цього Січ-3 іноземного виробництва за участю українських підрядників можна було б здійснити наприкінці 2017-го".

Сьогодні на перший план виходить забезпечення української армії, в умовах бойових дій на сході країни, якісною картинкою з космосу. Глава ДКАУ зазначив, що Україна повинна власні можливості "використовувати в інтересах національної безпеки та оборони. Це дає шанс показати себе у наданні оперативної й об'єктивної інформації про пересування (військ), картинки із зони АТО. В цьому плані працюємо і допомагаємо у міру можливостей нашим Збройним Силам. На жаль, сьогодні змушені використовувати іноземні супутники, бо не маємо свого угруповання. У цьому контексті ми співпрацюємо з європейськими партнерами стосовно або модернізації, або закупівлі нових станцій для прийому інформації з їхніх супутників. З іншого боку, наші підприємства працюють в інтересах Міноборони в тому, що стосується реактивних систем залпового вогню і взагалі ракетних комплексів, які є на озброєнні наших ЗС. На ДКАУ покладено зобов'язання забезпечувати ситуативний центр космічною інформацією".

З EgyptSat2 втрачено зв'язок

З єгипетським супутником EgyptSat2, створеним російською компанією РКК "Енергія", не вдається встановити зв'язок. Єгипетські фахівці спільно з російськими намагаються реанімувати супутник ДЗЗ.

Офіційно зв'язок з космічним апаратом був втрачений ще 14 квітня. EgyptSat2 створювався фахівцями РКК "Енергія", яка гарантувала термін активного функціонування близько 11 років, тому єгипетські фахівці звернулися до російської компанії за допомогою. На поточний момент спроби відновлення зв'язку із супутником EgyptSat 2 не увінчалися успіхом.

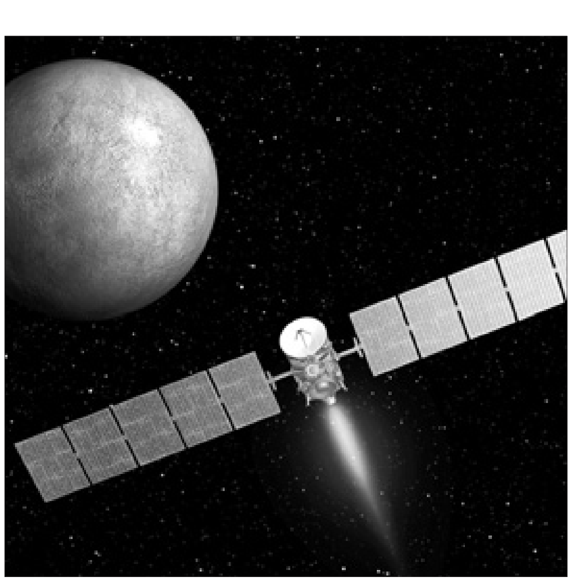
Супутник EgyptSat 2 належить до космічних апаратів дистанційного зондування Землі (ДЗЗ), який здатний виконувати зйомку земної поверхні з просторовою роздільною здатністю близько 1 м в панхроматичному режимі і 4 м – в мультиспектральному.

Хоча супутник EgyptSat 2 запускався в інтересах Єгипту для виконання екологічного моніторингу, моніторингу водних та інших ресурсів, земель сільського призначення та іншої рослинності, але враховуючи його просторову роздільну здатність, можна припустити наявність технічної можливості виконувати завдання і в інтересах Міністерства оборони Єгипту.

EgyptSat 2 був запущений в космос на кругову орбіту висотою близько 700 км 16 квітня минулого року з космодрому Байконур за допомогою ракети-носія Союз-У. До січня 2015 р. тривав період льотних випробувань, на яких проводилися різні перевірки роботи бортової апаратури і калібрування сканерів за результатами наземних вимірювань. Іншими словами, супутник EgyptSat 2 під управлінням єгипетських фахівців в робочому стані знаходився всього чотири місяці, замість заявлених розробником 11 років.

Хто винен у втраті супутника EgyptSat2, говорити поки зарано, але 40 млн доларів витрачено. Ще не розібравшись, представники РКК "Енергія" вже встигли зробити припущення про можливу причину втрати супутника: помилкові дії єгипетських фахівців.

25 квітня голова Управління дистанційного зондування та космічної науки Єгипту Медхат Мохтар заявив: "Те, про що говорять, насправді – звичайний технічний збій. Вони час від часу виникають у всіх супутників. Проблема буде усунена в найближчі години". Він пояснив, що "будь-який збій в управлінні супутником починається з відсутності реакції на команди з Землі". Можливо, проблема полягає в слабкості батарей, але вона буде усунута, і контроль повністю відновиться.

Неполадки зонда Dawn на орбіті Церери

Космічний зонд Dawn приступить до вивчення карликової планети Церера з невеликим запізненням через збій зі зв'язком, повідомляє з посиланням на інформацію NASA агентство Associated Press.

Зонд Dawn вийшов на орбіту навколо карликової планети Церера 6 березня, а 23 квітня досягнув першої картографічної орбіти на висоті 13500 км. Через незаплановану затримку в передачі команд на борт він тимчасово перейшов в "сплячий режим", але вже 24 квітня був повернутий до нормальної роботи. Як повідомив керівник польоту Dawn інженер NASA Марк Райман, виникли "труднощі" не вплинуть на місію в цілому.

Інженери НАСА протестували авіоніку апарата ICESat-2

Подорож на орбіту і перебування там – нелегке випробування для супутника. Ось він ніжиться в теплих сонячних променях, а через короткий час замерзає в тіні Землі. І кожну секунду, незалежно від температури, йому необхідно виконувати точні вимірювання, адже саме в цьому і полягає його мета.

Так що перш ніж запустити супутник в суворі умови космічного середовища, інженери з Центру космічних польотів Годдарда агентства НАСА в Грінбелте (штат Меріленд, США) хочуть переконатися в тому, що лазерна апаратура на борту працює стабільно і вдень, і вночі незалежно від температури.

Минулого місяця команда НАСА працювала цілодобово над перевіркою інструментів на борту супутника ICESat-2. Техніка була поміщена у вакуумну камеру, в якій передбачена можливість регулювання температури. Мета експерименту полягала в тому, щоб перевірити злагодженість у роботі окремих інструментів і функціональності системи в цілому.

Прилад на борту супутника ICESat-2 називається ATLAS (Advanced Topographic Laser Altimeter System). Лазерні альтиметри, такі як ATLAS, покликані вимірювати відстань до Землі. Для цього прилад посилає на Землю промінь світла, а після оцінює час, за який той повернеться, відбившись від поверхні. Використовуючи цю відстань, положення супутника в просторі, а також швидкість світла, дослідники місії ICESat-2 зможуть точно визначити висоту поверхні. Прилад ATLAS являє собою складну конструкцію, що складається з більш ніж 20-ти різних компонентів, кожен з яких також має складну будову.

Команда інженерів планує провести комплексне тестування всього апарата в 2016 році, після того як закінчиться його складання. Однак, щоб заощадити час і виявити можливі збої в роботі систем, в лютому 2015 р. вони випробували авіоніку апарата.

Вакуумна камера має форму циліндра, навколо якого знаходяться сотні проводів, десятки насосів і елементів управління. Помістивши в неї інструменти ATLAS і переконавшись, що всі системи працюють справно, дослідники почали експерименти з температурою. При цьому температурний максимум і мінімум космічного простору були збільшені на 5 градусів за Цельсієм. За допомогою рідкого азоту та обігрівачів температура змінювалася чотири рази від -25С до 55С і назад.

В умовах максимальної та мінімальної температур інженери місії посилали світловий сигнал. При цьому наукова група розробила різні сценарії для експерименту. Світло відбивається по-різному залежно від поверхні. Так, наприклад, експеримент дасть різні результати, якщо світло буде відображене від поверхні льодовика влітку, лісів восени або океану при похмурій погоді. При цьому також необхідно враховувати статичні фонові фотони природного сонячного світла.

Наземне допоміжне обладнання, розроблене спеціально для експерименту, дозволило протестувати не тільки авіоніку, але також і комп'ютерні програми, які будуть приймати і обробляти дані.

Системи авіоніки виправдали очікування інженерів, чого не можна сказати про програмне забезпечення. Комп'ютерні системи виявилися повільними у виконанні деяких завдань. У найближчі місяці команда доопрацьовуватиме програмне забезпечення. Запуск ICESat-2 запланований на кінець 2017 року.

Сторінку підготував Віктор Гедз.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

4 – 10 травня

4 травня 1896 р. *в США відбувся політ планера з прямокутним крилом А.Херрінга і О.Шанюта.*

4 травня 1947 р. *перший політ здійснив навчально-тренувальний реактивний літак Як-17УТІ.*

4 травня 1965 р. *закінчено розробку повітряного гвинта АВ-90 для літака Ан-22 "Антей".*

5 травня 1910 р. *у Парижі відкрилася Міжнародна конференція "для врегулювання юридичних відносин, що виникають через пересування повітрям".*

5 травня 1911 р. *відбувся перший політ літака азіатської конструкції. Його побудував японський моряк Сандзо Нагахара. Апарат пролетів 60 метрів.*

5 травня 1917 р. *відбувся перший політ двомісного біплана-розвідника І.І.Діля із змінним у польоті кутом установки коробки крил. У цьому ж польоті у Жмеринці літак зазнав аварії, не вийшовши з крену на розвороті.*

5 травня 1929 р. *перший політ здійснив суцільнометалевий пасажирський літак з трьома двигунами АНТ-9.*

5 травня 1945 р. *утворено двигунобудівне ОКБ О.Г.Івченка (нині ДП "Запорізьке машинобудівне КБ "Прогрес" імені академіка О.Г.Івченка".*

5 травня 1947 р. *відбувся перший політ американського експериментального вертольота McDonnell XH-20 Little Henry.*

6 травня 1930 р. *у повітря вперше піднявся поштовий літак Boeing Model 200 Monomail.*

6 травня 1934 р. *перший досвід підхоплення планера Г-9 з землі пролітаючим літаком У-2.*

6 травня 1941 р. *відбувся перший політ американського винищувача-бомбардувальника Republic P-47 Thunderbolt.*

6 травня 1944 р. *перший політ здійснив палубний винищувач Mitsubishi A7M Reppu під управлінням Ейсаку Сібаяма.*

6 травня 1944 р. *здійснив перший політ бомбардувальник-штурмовик Douglas XA-42 Mixmaster.*

6 травня 1967 р. *відбувся перший зліт вертольота-крана Ка-25К.*

6 травня 1987 р. *екіпаж В.І.Терського на Ан-124 встановив світовий рекорд дальності польоту по замкнутому маршруту (20150,92 км).*

6 травня 1988 р. *встановлено світовий рекорд дальності польоту по прямій без дозаправки для літаків середнього класу – 6341 км на літаку Ан-74, створеного в ОКБ ім. О.К.Антонова спеціально для експлуатації в арктичних умовах, екіпаж Ю.М.Кетова.*

7 травня 1915 р. *на літаючому човні ФБА досягнуто висоти 3000 м. При зниженні сталася катастрофа, літак впав у воду. Пілот І.І.Кульнєв загинув.*

7 травня 1946 р. *здійснив перший політ дальній транспортний літак Handley Page H.P.67 Hastings (Великобританія).*

7 травня 1988 р. *встановлено світовий рекорд надпідйомності на висоту 3000 м з корисним навантаженням 1000 кг на літаку П-42.*

7 травня 2001 р. *на випробувальному аеродромі Авіаційного науково-технічного комплексу (АНТК) ім. Антонова відбувся показовий політ надважкого широкофюзеляжного українського транспортного літака Ан-225 "Мрія". Це був перший політ після модернізації літака.*

8 травня 1936 р. *перший політ здійснив французький торпедоносець Latecoere 298.01.*

8 травня 1945 р. *у повітря вперше піднявся бомбардувальник Yokosuka R2Y Keiun.*

8 травня 1981 р. *сформовано першу ескадрилью штурмовиків Су-25, яка брала участь у бойових діях в Афганістані.*

9 травня 1926 р. *вперше повітряним шляхом досягнуто Північного полюса (екіпаж: Річард Бірд, Флойд Беннет (США); літак Fokker F.VIIA / 3m Josephine Ford). Злетівши з Шпіцбергена, вони досягли полюса, покружляли над ним і повернулися назад, на що пішло 15 годин 30 хвилин льотного часу.*

9 травня 1949 р. *перший політ здійснив винищувач-перехоплювач Republic XF-91 Thunderceptor (США).*

9 травня 1965 р. *відбувся запуск АМС "Луна-5" масою 1476 кг. Станція досягла поверхні Місяця, проте через помилки в системі астронавігації та управління м'яка посадка не відбулася.*

9 травня 2005 р. *уперше в світі здійснено автоматичну посадку літака вертикального зльоту та посадки на палубу корабля. Літак Harrier сів на авіаносець "Invisible" (Великобританія).*

10 травня 1946 р. *в США почалися дослідження верхніх шарів атмосфери за допомогою трофейних німецьких ракет А-4 (Фау-2).*

10 травня 1991 р. *відбувся перший політ голландського пасажирського літака авіаліній малої і середньої протяжності Fokker F28 Fellowship.*

Топ-5 самых воинственных народов мира

Любой народ на протяжении своей истории не раз переживает войны. Однако есть народы и племена, у которых воинственность и жестокость – неотъемлемая часть их культуры. Это идеальные воины без страха и морали. Итак, топ пяти наиболее воинственных народов планеты.

Маори

Ещё Чарльз Дарвин, которому довелось встретиться с представителями новозеландского племени маори во время путешествия в эти края, отмечал их жестокость, особенно по отношению к белым, с которыми им довелось сражаться. Предки маори приплыли в Новую Зеландию приблизительно 2000 лет назад из Восточной Полинезии. До прихода в середине XIX века англичан серьёзных врагов у них не было. За это время сформировались их обычаи, свойственные многим полинезийским племенам. Так, они отрубали головы пленённым врагам и съедали их тела – по их верованиям, к ним переходила сила противника. В отличие от своих соседей, австралийских аборигенов, маори участвовали в двух мировых войнах. Причем, во время Второй мировой они сами настояли на формировании собственного 28-го батальона.

Гурки

Другой воинственный народ, который тоже повоевал на стороне британцев, – непальские гурки. Ещё во время колониальной политики англичане отнесли их в категорию самых воинствующих народов, с которыми им пришлось столкнуться. Гурков отличала агрессивность в бою, храбрость, физическая сила и пониженный болевой порог. Самой Англии пришлось сдаться перед напором их воинов, вооружённых одними ножами. В 1815 году была развернута широкая кампания по привлечению добровольцев-гурков в британскую армию. Умелые бойцы быстро сыскали славу лучших солдат мира. Они успели поучаствовать в подавлении восстания сикхов, Афганской, Первой, Второй мировых войнах, в Фолклендском конфликте. Сегодня гурки – по-прежнему элитные бойцы английской армии. Сами британцы признают – гурки лучшие солдаты, чем они.

Даяки

Племя даяков с острова Калимантан заслужило страшную репутацию охотников за головами. Что поделать – мужчиной можно стать, только принеся голову своего врага. По крайней мере, так было ещё в XX веке. Народ даяков – это этническая группа, объединяющая народы, населяющие остров Калимантан в Индонезии. Среди них – ибаны, кайяны, моданги, сегаи, тринги, инихинги, лонгваи, лонгхаты, отнадомы, сераи, мардахики и улу-айеры. Кровожадные обряды даяков официально были прекращены в XIX веке, когда местный султанат попросил англичанина Чарльза Брука из династии белых раджей как-то повлиять на народ. Захватив в плен самых воинственных вождей, ему удалось наставить даяков на мирный путь. Но люди продолжали исчезать. Последняя кровавая волна прокатилась по острову в 1997-1999 годах, когда все мировые агентства кричали о ритуальном каннибализме и играх маленьких даяков с человеческими головами.

Калмыки

Среди народов России одни из самых воинственных – калмыки, потомки западных монголов. Они – ойраты, не принявшие ислам. Предки калмыков – ойраты, жившие в Джунгарии, были свободолюбивыми и воинственными. Даже Чингисхану не сразу удалось подчинить их, за что он требовал полностью уничтожить одно из племён. Позже ойратские воины вошли в состав его войска, и многие из них породнились с чингизидами. Поэтому некоторые современные калмыки считают себя потомками Чингисхана. В XVII веке ойраты ушли из Джунгарии и, совершив огромный переход, достигли приволжских степей. В 1641 году Россия признала Калмыцкое ханство, и начиная с XVII века калмыки стали постоянными боевыми штыками русской армии. Говорят, даже боевой клич "ура" когда-то произошёл от калмыцкого "уралан", что значит "вперёд". Особенно они отличились в Отечественной войне 1812 года. В ней участвовало 3 калмыцких полка численностью более трёх с половиной тысяч человек. За одну только Бородинскую битву более 260 калмыков были удостоены высших орденов России. В России не принято об этом вспоминать, но ещё больше "отличились" калмыки во время Второй мировой войны, сражаясь на стороне Третьего рейха. В сформированный немцами Калмыцкий кавалерийский корпус вошло около 4 тысяч калмыков из числа сдавшихся в плен добровольно, военнопленных и жителей оккупированной Калмыкии. Они вплоть до самого окончания войны воевали с регулярными частями Красной армии, беспощадно уничтожали советских, украинских и польских партизан, особенно зверствуя на Западной Украине. Кстати, сотни калмыков также были удостоены наград Третьего Рейха…

Курды

Курды, наряду с арабами, персами и армянами, являются одним из древнейших народов Ближнего Востока. Проживают они в этногеографической области Курдистан, которую поделили между собой Турция, Иран, Ирак и Сирия после Первой мировой войны. В религиозном плане единства у них нет – встречаются мусульмане, иудеи и христиане. Курдам вообще сложно друг с другом договориться. Ещё доктор медицинских наук Э.Эриксон отмечал, что курды – народ "беспощадный к врагу и ненадёжный в дружбе. Война – их прямая врождённая потребность и поглощает все интересы". Насколько применим этот тезис, написанный в начале XX века, сегодня – сложно судить. Но тот факт, что они никогда не жили при собственной централизованной власти, даёт о себе знать. Но при всей своей бескомпромиссности друг к другу курды мечтают о централизованном государстве. Сегодня "курдский вопрос" – один из самых острых на Ближнем Востоке. Многочисленные волнения с целью добиться автономии и объединиться в одно государство продолжаются с 1925 года. С 1992 по 1996 год курды вели гражданскую войну на севере Ирака, перманентные выступления до сих пор возникают на территории Ирана. Сегодня единственное государственное образование курдов с широкой автономией – Иракский Курдистан.

Підготував Олексій Тригуб. "Крила України".

"Доктор Сталевий Молот" відстояв свої титули

На легендарній нью-йоркській арені Madison Square Garden чемпіон світу в суперважкій вазі (понад 90,7 кг) за версіями WBA Super, WBO, IBF, IBO 39-річний українець Володимир Кличко (64-3, 53 КО) захистив свої титули в поєдинку з 30-річним американцем Брайантом Дженнінгсом (19-1, 10 КО). Для українця цей бій був першим у США з 2008 року.

Поєдинок тривав усі відведені 12 раундів і завершився перемогою українця одноголосним рішенням суддів з рахунком 116-111, 116-111 і 118-109. Кличко володів перевагою по ходу всієї зустрічі, діяв у звичній манері, утримуючи суперника на дистанції, активно працюючи джебом і рідко додаючи удари правою. У свою чергу, Дженнінгс намагався діяти на контратаках і при зближенні наносити удари по корпусу, проте відчутного результату це не приносило. У другій половині бою Дженнінгс став діяти більш активно і в шостому раунді зумів дістати чемпіона правим кросом. У 10-му раунді рефері зняв з українця одне очко за утримання. У самій кінцівці бою Володимир зумів потрясти Дженнінгса правим прямим, але "дотиснути" вже не встиг. Варто відзначити, що виглядав Дженнінгс гідно, виявився незручним суперником для Кличка, добре рухався і вміло захищався, не даючи можливості завдати прицільного удару.

– Брайант дуже конкурентний суперник, кращий, з ким я зустрічався за останні роки, – зазначив Володимир на ринзі відразу після закінчення бою. – У Дженнінгса висока швидкість рук, хороша робота ніг, він атлетичний, дуже хотів перемогти і змусив мене попрацювати. З правою рукою у мене все в порядку. Брайант просто не давав мені шансів добре попрацювати нею. У нього вельми незручний стиль. У мене ще багато суперників, і я маю намір продовжувати кар'єру і знову захищати свої титули. Після великої перерви мені знову довелося боксувати в США. Я отримав тут відмінний досвід і вдячний всім, хто підтримував і мене, і Дженнінгса.

На думку українського боксера, шансу на бій-реванш немає, оскільки цей поєдинок не вийшов досить рівним, і йому бракувало драматизму. А от американець з цим був зовсім не згоден.

– Я вірю, що я виграв бій. А навіть якщо не виграв, то заслуговував меншого розриву на картах суддів, – заявив Брайант Дженнінгс. – Але я не відчуваю гіркоти, я не розчарований. Все добре. Знаєте, чого я хочу? Давайте проведемо ще один бій! Я бачив, як Володимир хапав ротом повітря, коли я створював йому проблеми раунд за раундом, і "Сталевий Молот" так і не прошив захист цього занадто маленького, зовсім недосвідченого боксера, який не вміє рухатися, як деякі говорили про мене.

ТОП-25

Світоліна встановила персональний рекорд в рейтингу WTA

Лідер українського тенісу Еліна Світоліна увійшла в топ-25 кращих тенісисток планети.

Перша ракетка нашої країни піднялася на дві позиції в оновленому рейтингу і вперше в кар'єрі розташувалася на 25-му місці в списку кращих тенісисток планети. Це найкраще досягнення харків'янки в рейтингу WTA.

Друга ракетка України Леся Цуренко на цьому тижні займає 57 місце у світовому рейтингу, а донеччанка Катерина Козлова піднялася на одну сходинку і розташувалася на 101-й позиції. Марина Заневська втратила 10 позицій, зайнявши 131-е місце, а Катерина Бондаренко зупинилася на 140-му місці, піднявшись на 8 позицій.

ФУТБОЛ

Швайнштайгер – новий чемпіон-рекордсмен

Бастіан Швайнштайгер став 8-разовим чемпіоном Німеччини.

Таким чином, хавбек мюнхенської "Баварії" повторив досягнення колишніх одноклубників Олівера Кана і Мехмета Шолля. Але, враховуючи національний Кубок, рівних 30-річному чемпіонові світу-2014 немає взагалі. На рахунку Швайні – 15 "внутрішніх" титулів.

Варто нагадати, що цими вихідними "Баварія" заочно оформила 25-й чемпіонський титул в історії, а Швайнштайгер забив переможний м'яч у матчі мюнхенців.

WSB

"Українські отамани" вилетіли з боротьби за титул чемпіонів

"Українські отамани" завершили свій виступ в V сезоні Всесвітньої серії боксу (WSB). Підсумковий ганебний результат виїзного поєдинку проти "Кубинських приборкувачів" і перемога головних конкурентів нашої команди "Мексиканських воїнів" не дозволяють "Українським отаманам" вийти в стадію плей-офф нинішнього розіграшу WSB.

У заключному поєдинку групового раунду "Українські отамани" поступилися з рахунком 0:5 чинним чемпіонам WSB "Кубинським приборкувачам". А от "Мексиканські воїни" в домашньому поєдинку впевнено перемогли "Британські левові серця" з рахунком 4:1, що дозволило команді набрати 28 очок і посісти третє місце в групі "А". В активі "Отаманів" 27 очок при 8 перемогах і 6 поразках та четверте місце.

Таким чином, в наступний раунд змагань з нашої групи виходять: "Кубинські приборкувачі", які набрали максимально можливі 42 очки (14 перемог, 0 поразок), "Команда Росії" – 32 очки (10 перемог, 4 поразки) і "Мексиканські воїни" – 28 очок (10 перемог, 4 поразки).

Мобілізованих українців навчають рукопашному бою

На базі Об'єднаного навчально-тренувального центру Повітряних Сил близько трьох місяців проходять навчання військовослужбовці призвані за 4-ою хвилею мобілізації.

В переліку основних дисциплін, стрілецької та професійної підготовки велика увага приділяється прийомам самозахисту, а саме рукопашному бою.

Кращі професійні спортсмени України залюбки відгукнулись, аби у стислі терміни підготувати і навчити майбутніх воїнів переносити перенавантаження, знешкодити ворога-нападника, відновитись та продовжувати виконувати поставлені завдання за призначенням.

Заняття з рукопашної підготовки проводять інструктори з карате президент Федерації годзю-рю карате України Валерій Кусій, віце-президент Федерації годзю-рю Олександр Гончаренко, президент Федерації СКІФ України Сергій Денисенко, майстер спорту міжнародного класу з карате Богдан Гончаренко, кандидати в майстри спорту з карате Михайло Герасимчук, Артем Коновалов і Данило Слюсар. Вони свідомо вирішили у важкий для України час надати допомогу і навчити військовослужбовців, як захистити себе та підлеглий особовий склад.

Для підняття морального духу представники Федерації окінавського годзю-рю карате-до і рюкю кобудо джундокан України, в дні відзначення Пасхальної седмиці, передали мобілізованим воїнам паски, крашанки та солодощі, організували та провели концерт за участю відомих українських артистів, таких як Тетяна Дяченко, Вадим Годиненко, Дмитро Ларін, Олег Шак, Тетяна Гуцал, Ігор Богданов та гурти "Немо" і "Монетний двір".

– Тісна співпраця із військовими Васильківського гарнізону дозволяє на якісному рівні проводити заняття, в подальшому ми плануємо налагодити взаємодію з усіма військовими колективами гарнізону, проводити тренування не тільки із мобілізованими, а ще й з кадровими офіцерами, – зазначив віце-президент Федерації годзю-рю Олександр Гончаренко.

У свою чергу, начальник фізичної підготовки і спорту відділу бойової підготовки Повітряного командування "Центр" Повітряних Сил Збройних Сил України полковник Олег Сєрий висловив щиру подяку спортсменам за розуміння і підтримку.

Любов Киналь. м.Васильків.

МАРАФОН

На "старті" – харківські авіатори

Понад 2000 чоловік особового складу Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба (ХУПС) взяли участь в легкоатлетичному кросі.

Забіг відбувався на дистанції відповідно до вікової категорії. За словами командування університету, цей захід був присвячений єдності України та 6993 кілометрам незмінного кордону.

Команди, які стали переможцями, були нагороджені кубками, учасники – дипломами та медалями. Серед них – курсанти Ірина Духно, Вікторія Дядюн, Марія Висоцька (2 км), Сергій Герасимов (3 км) та Євген Лошаков (5 км).

Слід зазначити, що найстаршим учасником кросу став 80-річний професор ХУПСу Євген Козаков, який в усі попередні роки брав активну участь в подібних заходах.

Дмитро Чалий. м.Харків.
Фото автора.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у
ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@i.ua

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 9240 Зам. № 152216.
Перший редактор Сергій Свеницький

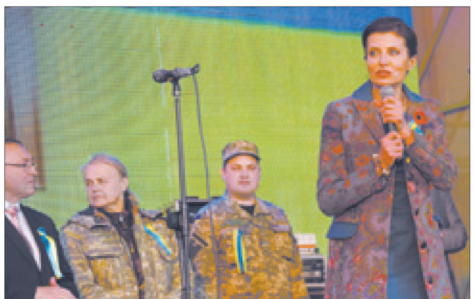
“Україна переможе!”, – запевнив вінницький фонтан

Сотні військовослужбовців, волонтерів, українські прапори, вишиванки, “Слава Україні!” з дитячих вуст... Нинішнє пробудження вінницького водограю кардинально відрізнялось від веселих, безтурботних свят минулих літ. Жорстокі, кровопролитні події останнього року не оминули жодну українську родину, тож і фонтан зазвучав по-новому. Його програма “Україна переможе” присвячена тим, хто без зброї в руках боровся за майбутнє нашої країни на майданівських барикадах; тим, хто зараз стримує ворога на сході; тим, хто віддає останні кровні на підтримку українського війська. Коли водограй “заспівав” “Пливе кача”, сльози були на очах у всіх: активістів-майданівців, бійців АТО, що зараз проходять лікування у Вінницькому госпіталі, волонтерів, тисяч вінничан...

“Настав час, коли кожен українець зрозумів, що є господарем своєї землі”

На відкриття фонтану не вдалося приїхати Президенту України Петру Порошенку, натомість почесну місію виконала його родина – дружина Марина та син Олексій.

– Сьогодні тут як захисники нашої Вітчизни, так і наше майбутнє – діти, – сказала Марина Порошенко. – Поруч і багато людей, які стали в ряди волонтерського руху для того, щоб спільно захищати нашу країну і привести її до перемоги. Зараз настав час, коли кожен українець зрозумів, що є господарем своєї землі, і разом ми можемо втілити зміни. Й від голосу і дій кожного з нас залежить, якою країна буде завтра, якою вона буде через рік, якою вона буде через 10 років. Ми пишаємось нашими героями, і я впевнена, що кожен з нас на своєму місці є воїном світла, який приведе Україну до перемоги.

Та головними гостями свята стали кілька сотень бійців, що пройшли АТО. Саме для них і було організоване свято, як зазначив Олексій Порошенко.

– Хто такі воїни світла? Це ті, хто на барикадах Майдану виборював майбутнє нашої держави. Це ті, хто не злякався ані міліцейських кийків ані водометів, ані снайперських куль, і стояв до кінця. Це ті, хто вийшов на Майдан і виборов право на європейське майбутнє для України. Після Революції Гідності всі українці довели, що не хочуть бути рабами, голосу яких не чують і в яких крадуть майбутнє. Нам потрібні людські стосунки, європейські цінності, власне, за які зараз теж воюємо. Український народ переміг на Майдані, але на нас підступно напав ворог. І тоді воїни світла, наші герої, стали в бій з ворогом і зупинили його. Сьогодні, я переконаний, кожен громадянин України прославляє і дякує вам, захисники, що можна продовжувати працювати, навчатися, виховувати дітей. Всі свідомі громадяни долучилися до підтримки армії. Волонтерський рух набув небувалих обертів. Ми маємо бути єдиними, єдиними як ніколи, бо коли ми разом, то є непереможними Програма фонтана цього року складена так, щоб привернути увагу усього українського народу до наших безстрашних воїнів. Хочемо показати бійцям, що вони не забуті, що держава про них турбується, що земляки їх цінують.*

“Біда у нас одна, і побороти її ми можемо тільки разом”

Юлія Вотчер, відома вінницька волонтерка, закликала усіх українців допомагати українським бійцям, аби матері не втрачали синів, дружини – чоловіків, діти – батьків.

– Сьогодні у Вінниці ми відкриваємо казку, якої немає а в інших містах нашої країни. Казку, яка відображає, що біда у нас одна і побороти її ми можемо тільки разом, – зазначила волонтер. – Звісно, не усі можуть стояти в окопах, зі зброєю. Але у кожного з нас, без винятку, є своя лінія оборони. І кожен з нас повинен робити усе можливе на своєму місці, щоб Україна перемогла.

“Воїни світла”: зі сцени і у глядацькій залі

Під час концерту гурт “Brutto” гаряче висловлював підтримку Україні та її людям, які виборюють нині свою свободу та незалежність.

– Для вас виступає білорусько-українська бригада музичного опору і творчого терору, – виголосив зі сцени лідер команди Сергій Міхайлок. – Наші пісні для вас, наші пісні про вас!

За цими словами прозвучала улюблена пісня, неформальний символ Майдану – “Воїни світла”. Підспівували гурту навіть діти. А пісня “Гаррі” про мужнього бійця, який захищає Батьківщину від “диких собак”, викликала справжній фурор.

По завершенню свята 50 тисяч вінничан заспівали гімн України, а в небо злетіли сотні небесних ліхтариків – наших надій і мрій.

Анастасія Олехнович. “Крила України”.

АВТОДРОМ

У Кіа показали нову Оптиму

На початку квітня компанія Кіа представила четверту генерацію Оптима. На перший погляд, дизайн новинки аж надто сильно перегукується із третім поколінням. Навіть складається враження, що авто просто пережило чергову “пластичну операцію”. Однак, як стверджують розробники, це не так.

Дизайн нової Оптими за стилістикою залишився практично без змін. Як і на попередниці, він підкреслює не лише стрімкість та динамічність авто, а й окремими рисами натякає на доволі високий його клас. Мінімальний розмір колісних дисків складатиме 16 дюймів. Втім будуть доступними 17- та 18-дюймові диски нового дизайну. Інтер’єр також змінився на краще. В салоні стало більше м’яких матеріалів, які додають йому відчуття вишуканості. Нові сидіння можуть бути оздоблені, звичайно, залежно від комплектації, тканиною, шкірою або її штучним замінником алькантарою.

У новій Оптимі з’явилася система комунікації UVO з чотирма електронними сервісами. Камера заднього огляду встановлена вже в базовій комплектації. У більш дорожчих комплектаціях SX і SXL встановлюватиметься система кругового огляду на 360 градусів. Також водієві допомагатимуть системи адаптивного круїз-контролю, моніторингу “сліпих” зон, попередження про автомобілі, що рухаються позаду, та система автоматичного гальмування. Головні освітлювальні прибори також “розумні”: адаптивні біксенонові фари автоматично вмикатимуть ближнє світло при появі зустрічного транспорту.

Під капотом новинки може стояти один із трьох двигунів. Перший – це 1,6-літровий турбірований мотор, що агрегатується із 7-ступінчастим “роботом” та здатний продукувати 180 к.с. і 264 Нм. Другий – 2,4-літровий GDI на 188 к.с. і 241 Нм. І третій – 2,0-літровий GDI з турбіною на 250 к.с. і 353 Нм, які агрегатуються 6-швидкісним “автоматом” зі спортивним режимом. Вартість новинки поки не оприлюднена, але, очевидно, вона буде дещо вищою ніж у третьої генерації.

Сергій Клименко. “Крила України”.

Район Києва

Ім’я Мопассана

Народ в Індії

Піщаний горб у пустелі

Видатний німецький фізик

Хижа прісноводна риба

Земляне укриття в бою

Міномет 2С12

Група довгохвостих папуг

Багор

Американський вертоліт

Велика катапульта

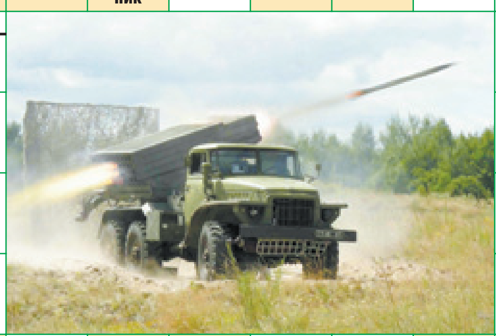
Радянський бомбардувальник

Радянський танк

Бог сонця у давніх єгиптян

Народний поет середньої Азії

В’ялена риба на Півночі

Фізика низьких температур

Міра земельної площі

Місто у Бельгії

Сушені абрикоси без кісточок

Столиця Мадагаскару

Сотка землі

Жіноче ім’я

Розмінна монета в Лаосі

Країна в Європі

Марка літака

Гібрид верблюда

Ріка в Сибіру

Країна в Карибському морі

Заложник

Річка в Сибіру

Едем

Чоловіче ім’я